

Adventes Vēstis

2020
JANVĀRIS
#288

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

RADĪTĀJA DĀVĀTĀ
VESELĪBAS
PROGRAMMA

**LABU DARĪT
IR ATĻAUTS!**

Jauniešiem:

**Jauniešu ansambļa
„Sirds čuksti”
kalpošana**

KĀ PADARĪT MŪSU
DIEVKALPOJUMUS

PIEVILCĪGUS?

Bērniem:

Dievs pilda apsolījumus

Saturs:

04

LATVIJAS ZIŅAS

06

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā padarīt mūsu dievkalpojumus pievilcīgus?

08

VĀRDS MĀCĪTĀJAM

“...Jēzus vārdā...”

10

PA BĪBELES LAPPUSĒM

**Atklāsmes grāmata.
Apokalipses kopsavilkums, 13. daļa**

12

PA VĒSTURES LAPPUSĒM

“Fogēlticība”

15

TĒMA

**Radītāja dāvatā veselības
programma**

18

MŪSU VĒSTS

Trīs eņģeļu vēstis

20

KALPOŠANA

Labu darīt ir atļauts!

22

SABATSKOLA

**Sabatskolas elementi:
Mūsu jauniešu domas par misijas
darbību sabatskolā**

24

JAUNIEŠI

**Jauniešu ansambļa „Sirds čuksti”
kalpošana**

26

BĒRNI

Dievs pilda apsolījumus

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vineta KRAULIŅA,

Vilnis LATGALIS, Mārīte LIPSKA,

Andris PEŠELIS, Ance ZELČA

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietojumu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti, mīļie lasītāji!

Ir iesācies jaunais, 2020. gads! Dienas sāk palikt garākas, un vakari pamazām kļūst gaišāki.

Pavisam nesen esam teikuši Dievam paldies par pagājušo gadu ar visiem tā priekiem un bēdām, zaudējumiem un uzvarām. Esam apstājušies, lai pavilktu svītru zem aizvadītā gada kopsavilkuma ailes, un tagad stāvam jaunā gada krustceļu priekšā.

Pa kuru ceļu iet? Kurp virzīties? Ko mainīt? Ko savā dzīvē darīt citādāk? Šie un dažādi citi jautājumi neviļus uzplaiksni mūsu domās, uzsākot jauno gadu. Tādēļ kā ceļa maizi šim gadam jums līdzī gribu dot vārdus: **“Lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu milestībā” (Efeziešiem 3:17).**

Mēs arī ļoti vēlamies, lai katrs nākošais šī gada “Adventes Vēstu” numurs stiprinātu jūsu ticību un palīdzētu jums iesakņoties arvien stiprāk un dziļāk tajā labajā zemē, kurā jūsu ticības sēklas varētu uzaugt un nest augļus – cita simtkārtīgus, cita sešdesmitkārtīgus, cita trīsdesmitkārtīgus.

Uzsākot jauno gadu, vēlējāmies īpaši pievērst jūsu uzmanību veselības tēmai, jo, kā zināms, “veselā miesā mājō vesels gars” vai, sacīsim tā, veselam garam tur ir vieglāk iemājot!

Runājot par veselu garu, no sirds jūs ikvienu vēlos iedrošināt aktīvi piedalīties 10 lūgšanu dienu pasākumos no 8. līdz 18. janvārim! Pirms pāris gadiem ielūkojos interneta mājaslapā, lai izlasītu brāļu un māsu iepriekšējā gada liecības, kā Dievs atbildējis viņu lūgšanas. Mani ļoti iedvesmoja stāsts par kādu māsu Kolumbijā, kura šo desmit lūgšanu dienu laikā tika pilnīgi izdziedināta no smagas saslimšanas ar vēzi. Teicu Dievam, ka arī vēlos piedzīvot ticības brīnumu, tādēļ nodevos šīm 10 lūgšanu dienām ar visu sirdi un dvēseli. Vai zināt? Pēdējā lūgšanu dienā es tiešām piedzīvoju lielu un brīnišķīgu Dieva spēka atklāsmes brīnumu, bet par to pastāstīšu kādā citā reizē! Katrā gadījumā tagad zinu, ka šajā laikā brīnumi notiek, mums tikai pēc tiem jālūdz! Kopš tā brīža katru gadu gaidu šīs 10 lūgšanu dienas kā kaut ko ļoti dārgu un īpašu.

Lasot šī numura aktuālo jautājumu, aicinu jūs uzdot jautājumu arī sev – kā padarīt mūsu dievkalpojumus pievilcīgus un kā es to savā draudzītē varētu izdarīt? Raksts rubrikā “Pa vēstures lappusēm” – “Fogēlticība” – dziļi aizskāra manu sirdi. Es ceru un novēlu, lai šī žurnāla lappuses katram no jums dāvā jaunu iedvesmu un stiprinājumu uzsākt šīs jaunā gada dienas ar nezūdošu apņēmību, jaunu ticības drosmi un prieku kalpot tam Kungam!

Lai Debesu Tēva svētīts šis gads mums ikvienam!

*Vineta Krauliņa, AV redakcijas locekle,
LDS Komunikācijas nodaļas vadītāja*

Jauns gads daudziem sākas ar vēlmi kaut ko būtiski mainīt savā dzīvē, lai piedzīvotu garīgu izaugsmi un pozitīvas pārmaiņas. Jāņem vērā, ka Jaunais gads ir mūsu jau uzsāktā dzīves ceļa turpinājums, un, ja neizšķiramies par pārmaiņām, tad tāds pats, kāds ir bijis iepriekšējais ceļš, parasti ir arī tā turpinājums. Ir vērts izdarīt izvēli par labu radikālām pārmaiņām, jo cilvēcīgā daba ir egoistiska un patmīlīga, tā vienmēr cenšas izdabāt savām vēlmēm. Kāda ir situācija, kurā atrodamies šobrīd? Vai mūsu sirdīs mīt dedzīga nepieciešamība pēc pārmaiņām mūsu personīgajās attiecībās ar Dievu un cilvēkiem?

Domāju, ka mums visiem būs noderīgi Elenas Vaitas padomi, kurus varam lasīt viņas vēstulē dēlam: "Kaut, uzsākot Jauno gadu, tu sirsnīgi apņemtos iet uz priekšu un uz augšu. Lai visa tava dzīve kļūst skaidrāka un cēlāka, nekā tā

ir bijusi līdz šim. Spraud sev par mērķi nevis savas intereses un savus priekus, bet lai tavs mērķis ir virzīt uz priekšu sava Glābēja darbu. Nepaliec tādā stāvoklī, kur tev pašam vienmēr ir vajadzīga palīdzība un kur citiem jārūpējas, lai tu nenoklistu no šaurā ceļa. Tu vari būt stiprs un uz citiem atstāt svētījošu iespaidu. Tu vari nostāties tā, ka tavā dvēselē pamodīsies vēlēšanās darīt citiem labu, iepriecināt noskumušos, stiprināt vājos un izmantot katru izdevību nodot liecību par Kristu. Lai tavs mērķis ir paaugstināt Dievu visās lietās, vienmēr un visur. ("Liecības draudzei" 2, 262)

Visas pozitīvās pārmaiņas sākas ar stingru apņemšanos un turpinās ar ikdienas pūlēm ieturēt izvēlēto virzienu. Vienkārša un praktiska dievbijība veidos mūsu raksturu derīgu dzīvei Dieva valstībā. Iemīlot Dieva Vārdu un lūgšanas, veltot laiku garīgām pārdomām

un kalpojot saviem grūtībās nonākušajiem līdzcilvēkiem, mēs piedzīvosim reālu Dieva klātbūtnes apsolījuma piepildīšanos ik dienas.

"Jūsu mīlestība lai ir neliekuļota. Nīstiet to, kas ļauns, pieķerieties tam, kas labs. Brāļu mīlestība jūsu starpā lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā. Savā darbā neesiet kūtri, esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot Tam Kungam, priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās." (Romiešiem 12:9-12)

Dieva svētībām un pozitīvām pārmaiņām bagātu Jauno gadu!

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

NEEJ GARĀM MAN!

Dieva ļaudīm, kā sacījusi Elena Vaits, bieži jāiet pa briesmām nosētu ceļu, uz kura tik meistarīgi izliktas grēka cilpas. Aiz vienas no tām paklupa arī mūsu brālis Sandris. Par to viņam nācās samaksāt ar cietumsodu vairāku gadu garumā. Taču ilgaizmeklēšanas un tiesāšanas laiks Sandri ļoti tuvināja Dievam, stiprinot viņa ticību un dāvājot kalpošanas prieku. Nu jau pus gadu Sandris izcieš sodu un savu 50. dzīves jubileju bija spiests sagaidīt cietumā. Lai iepriecinātu mūsu ticības brāli, draudzes koris "Adventus" nolēma svētku reizē viņu sveikt ar kristīgu dziesmu – koncertu soda izciešanas vietā – un reizē ar klausītājiem godināt mūsu Glābēju un Pestītāju.

Kādi iespaidi un atziņas pēc korim tik neierastās kalpošanas? Par to stāsta paši kora dalībnieki.

LINDA REZNIKOVA, KORA "ADVENTUS" DIRIĢENTE

Šoreiz mūsu kalpošana bija īpaša, tāpēc koncerta programmā iekļāvām dziesmas, kas ir ne tikai skanīgas, melodiskas, sirsnīgas, bet arī tādas, kurās katrs teksts apliecina Dieva varenību, žēlastību, mīlestību. Lai tas klausītājiem atgādinātu par Dieva tuvumu un palīdzību – par glābšanu. Ar maksimālu pārliecību koncertā to pauda katrs

dziedātājs, godinot visas Radības Kungu. Vēlāk, tiekoties ar vairākiem ilggadīgajiem cietumniekiem, saņēmām aizkustinājuma pilnus pateicības vārdus. Viņus dziesmas esot tuvinājušas Debessīm. Kungs! Liels Tu esi un katra goda cienīgs! Liec, lai mūsu kalpošanā sētā sēkla krīt visauglīgākajā augsnē!

LAIMA BĒRZIŅA, KORISTE

Ieejot cietuma telpās, pārņēma neizprotamas izjūtas – drūmi koridori, nelielas telpas ar restotām vērtņēm, kurās mūs sapulcināja pēc rūpīgas pārbaudes. Tad visi devāmies pa garu gariem likloču gaitenītiem līdz telpai, kas atgādināja lauku kultūras nama zāli un skatuvi. Šeit sniegsim koncertu! Pēc brīža sāka pulcēties pirmie klausītāji, kas nelielās grupiņās ieņēma sēdvietas. Viņu vidū ieraudzījām arī mūsu draudzes brāli Sandri. Atkalredzēšanās saviļņojumā sirsnīgi apskāvēm viens otru. Bija priecīgi un bezgala skumji.

Pēc brāļa Konstantīna ievadvārdiem sākās koncerts. Pārlaidu skatu klausītājiem. No redzētā iesmēdzās sirds. Ieslodzītie pārsvarā gados jauni cilvēki. Dažs pat jaunāks par manu dēlu. Arī viņiem taču ir mātes! Lūdzu Dievu, kuram no viņiem pieiet pēc koncerta. Manu uzmanību piesaistīja kāds puisis, kurš sēdēja viens un saviļņojuma

pilns klausījās dziedāšanu. Pēc koncerta apņēmīgi devos pie viņa. Pusi sauc Aleksejs. Viņam ir 24 gadi. Dzīvē smagi kļūdījies, bet cer nepadoties... Tagad manā ikdienas lūgšanu sarakstā iekļauts arī Alekseja vārds. Lai Dievs vada viņu un pārējos ieslodzītos uz grēku nožēlu un atjaunotu dzīvi!

AIJA KAŅEPE, KORISTE

Šī viesošanās cietumā un koncerts, kuru sniedzām, bija par lielu svētību mums pašiem un arī ieslodzītajiem. Viņi klausījās uzmanīgi un ar interesi. Īpaši jau prieks par Sandri, kurš saņēma tik daudz sirsnības un uzmundrinājuma, kas noteikti turpmāk ļaus viņam vieglāk pildīt savu ieceri – stāstīt un liecināt cietumbiedriem par mūsu Kungu Jēzu Kristu. Šķiroties viņu visu vēlēšanās bija, lai mēs biežāk braucām pie viņiem ar koncertu. Liels gandarījums, ka varējām ienest kādu cerības un gaismas stariņu viņu ikdienā.

EGILS GEIDE, KORISTS

Pēc sabata saules rieta atveras dzelzs durvis un tiek ielaisti – pa trīs cilvēkiem vienā reizē. Nākošie ieejošie redz iepriekš iegājušos, bet – jau aiz restotām durvīm. Tā tas turpinās, kamēr aiz pirmajām durvīm nav neviena... Beidzot esam zālē, kur ļaudis sadalīti divās grupās – dziedātāji un klausītāji. Jā, arī apsargi kā trešie. Tā vēl nebija pussnakts stunda, kad "ieslodzītie viņos klausījās" (Ap. d. 16:25). "Adventus" kora dziesmām skanot, cietuma pirmās durvis neatveras. Atvērās iepriekšējās durvis, lai mūsu brāli Sandri varētu apskaut katrs kora dalībnieks. Kora izpildītās melodijas un teksti atvēra dažu cietumnieku sirds durvis.

"Lūdz, brāli, lūdz" vīri dzied, lai Sandrim būtu spēks un cerība, atkal paliekot vienam un turpinot dalīt evaņģēliju saviem biedriem. Jā, kas tas ir par cerības spēku, kas mūs vieno pat cietuma iekšpusē!

Drīz, ļoti drīz skanēs rīta sargu taures un šīs zemes grēka cietuma durvis atvērsies. Jelgavas cietumsargiem nevajadzēs tās sargāt. Cietuma iekšpusē varēs palikt tie, kas

to labprātīgi būs izvēlējušies. “Velti, velti, vārti slēgti” – šie kora dziesmas vārdi lai nav tavējie! Nāc jau šodien pie izejas durvīm, jo Kristus drīz tās atvērs!

ANSIS AVIŠĀNS, KORISTS

Cietuma apmeklējums man bija jauna iespēja kalpot. Pateicos Dievam par četriem vīriem, ar kuriem varēju iepazīties, nedaudz uzzināt par viņu dzīvi cietumā, pavadīto gadu skaitu apcietinājumā un nodarbošanos. Vēl vairāk – bija iespēja nedaudz parunāt par Dieva klātbūtni viņu dzīvē. Viņi lasa Bībeli, lūdz Dievu, jo vēlas, lai situācija mainās, lai turpmāk nekad vairs nenokļūtu cietumā. Viens no vīriem pēc pamatskolas pabeigšanas ieslodzījumā nonācis jau septīto reizi! Es pateicos Dievam par to, ka Viņš mani aicina lūgt par šiem vīriem katru dienu. Es to daru no sirds, tā ir mūsu savstarpējā vienošanās. Aizlūgšanas ļoti maina ticīga cilvēka sirdi un prātu. Es labprāt vēlētos turpināt piedalīties kalpošanā cietumā, lai sniegtu cerību cilvēkiem, kuriem bez īpašas Dieva žēlastības dzīve ir kā neuzvarams aplis. Izklūšana brīvībā bez īpašas atbalsta programmas visbiežāk noved pārkāpējus atpakaļ cietumā, jo citādi viņi paši nemāk domāt, darīt un dzīvot.

Lai Dievs svētī šo īpašo kalpošanu un cilvēkus, kuri ir iesaistīti šajā nopietnajā un atbildīgajā Dieva darbā! Jēzus vārdi (Lūk.4:18,19) piepildās arī šodien: “Tā Kunga Gars ir uz Mani, jo Viņš mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem, pasludināt atsvabināšanu cietumniekiem un akliem gaismu, satriektos palaist vaļā un pasludināt mūsu Kunga žēlastības gadu.”

SANTA CIRCENE, KORISTE

Ļoti gribējām Sandri iepriecināt, jo mēs, draudze, esam kā viena ģimene – joprojām lūdzam un pārdzīvojam par viņu. Cietums – tā ir briesmīgākā vieta, kur cilvēkam atrasties. Sargi sēdēja pie durvīm, bet mani pārņēma dīvaina sajūta. Es jutu tādu siltumu un mīlumu! Dievs bija nojaucis visas baiļu robežas. Mēs vienkārši sirsnīgi un brīvi sarunājāmies. Mēs – Dieva bērni. Pa laiciņam atskanēja kāda zobgalība, kādi cietumnieku jociņi, bet bez naida un ļaunuma. Pēc koncerta visiem izdalījām apsveikuma kartītes ar skaisti noformētiem Bībeles tekstiem. Par tām ieslodzītie īpaši priecājās. Pēc svētrunas vairāki pat izteica vēlēšanos pētīt Bībeli. Kungs, vadi mūsu dzīvi pēc Sava prāta!

MIKS MOŽEIKO, KORISTS

Es priecājos par to, ka Dievs uz jebkuru vietu ir spējīgs sūtīt kādu Evaņģēlija kalpu vai kalpus, kuri ir gatavi līdzdalīt labo vēsti par Jēzu, lai tā pestītu klausītāju mūžīgai dzīvībai. Vēl vairāk priecājos, ka tas piepildījās šajā dienā, kad Viņš pavēra iespēju korim “Adventus” (tai skaitā arī man) doties uz Jelgavas cietumu ar misiju – būt par Kristus kalpiem un līdzdalīt Bībelē atklāto cerību caur dziesmām. Kaut arī nezināju, ko sagaidīt, jo nekad ar šādu kalpošanas pieredzi nebiju saskāries, mani apņēma miers, jo Jēzus klātbūtne mūs visus – gan dalībniekus, gan klausītājus vienoja kopējā sadraudzībā.

Šķiroties vēl tika nodziedāta kopējā dziesma kā lūgšana: “Neej garām, dārgais Jēzu, klausī lūgšanu! Kamēr Tu pie citiem ej, neej garām man!” Dievs nepaieļ garām nevienam, kas Viņu lūdz. Ar mīlestību un no sirds. Tādēļ lai šai dziesmai pievienojas arī vēl kādas lūgšanas vārdi: “Kungs Jēzu! Atstāj savu Gana zizli dzīves krustceļos, lai cilvēkbērni, kas pazaudējuši ceļu, varētu uz tā atspiesties un atrast taku tālāk!”

*Rīgas 7. draudzes
Komunikācijas nodaļa*

KĀ PADARĪT MŪSU DIEVKALPOJUMUS PIEVILCĪGUS?

Ciešamā kārtā. Apmeklētāju skaits kristiešu dievkalpojumos samazinās visās konfesijās, varbūt – izņemot harismātiskajās. Tā ir vispasaules tendence. Arī Latvijā pastāv šī problēma.

Pagājušajā, 2019. gadā, ja salīdzina gada sākumu ar noslēgumu, dievkalpojumu un sabatskolas apmeklētāju skaits SDA draudzēs ir krities aptuveni par divsimt cilvēkiem. Ja šī tendence saglabāsies, tad jau pēc septiņiem gadiem nepaliks neviena dievkalpojumu apmeklētāja. Lai gan, protams, šādi – matemātiski – nevar veidot nākotnes prognozes, tomēr tendence saglabājas jau gadiem ilgi, un tā ir mīnusa. Šķiet, ka šī situācija ož pēc nolemtības.

Istenības izteiksmē. Kur mēs ar dievkalpojumu apmeklējumiem esam pašlaik? Lielu dievkalpojumu un sabatskolas dalībnieku daļu veido gados veci cilvēki. Vairāki draudzes locekļi ir aizbraukuši no Latvijas. Tomēr cilvēku aizbraukšana ir tikai fons, ne pats cēlonis, kāpēc apmeklētāju skaits dievkalpojumos krītas.

Dievkalpojumu kvalitāte var būt viens no cēloņiem, kādēļ tas tā notiek.

Ko cilvēki atrod dievkalpojumos? Kas ir piedāvājumā? Protams, cilvēki meklē dažādas un atšķirīgas lietas. Kas vienam ir atspirdzinājums un svētība, citam var būt lieta, no kuras izvairīties. Te var būt daudz sarunu par mūzikas izvēli, svētrunu saturu un pasniegšanas formu, sabatskolas sadraudzību un draudzes locekļu izteikumiem, kopīgās misijas programmām, draudzes vīziju un tamlīdzīgi. Atšķirīgi viedokļi par dievkalpojumu saturu un pasniegšanu ir pastāvējuši vienmēr. Varbūt tādēļ atsevišķās pilsētās ir vairākas draudzes, kurās tiek praktizēti atšķirīgi dievkalpojumu modeļi. Draudzēs, kurās pastāv polarizēti viedokļi, notiek strīdi par vienotu dievkalpojumu modeli.

Vecākai paaudzei pieņemams ir dievkalpojuma modelis, kāds pastāvēja viņu jaunībā. Tas bija vislabākais laiks – viņu atmiņās. Mūdienu jaunieši meklē savādākus modeļus. Te norisinās nesaskaņas starp paaudzēm. Taču arī tagadējie jaunieši reiz paliks vecāki. Jauniešu draudzes ar laiku noveco un vairs nespēj piesaistīt jaunākus jauniešus. Mainās prasības un vajadzības. Tā tas ir bijis vienmēr.

Atsevišķās draudzēs pastāv dievkalpojumu satura plānošana. Ar to nodarbojas dievkalpojumu veidošanas komiteja. Tās dalībnieki plāno un veido nākamās dievkalpojumus, lai piesaistītu jaunus dalībniekus. Tās ir misijas programmas, kuru nolūks ir padarīt mūsu dievkalpojumus par pievilcīgu vidi, kur varētu aicināt cilvēkus un par saviem dievkalpojumiem nebūtu jākaunas. Tas ir arī garīgais darbs ar vietējās draudzes locekļiem, jo ne visi draudzes locekļi atbalsta šādas pārmaiņas. Taču šādas aktivitātes notiek tikai dažās draudzēs. Tā tas arī ir bijis vienmēr.

Pavēles izteiksmē. Kristus ir pavēlējis mums mīlēt Dievu ar visu savu sirdi un savu tuvāko kā sevi pašu. Vai varam pavēlēt to pašu? Vai varam pavēlēt draudzes locekļiem apmeklēt dievkalpojumus neatkarīgi no to kvalitātes? Piespiest ar draudziem?

Kristus ir pavēlējis mums
mīlēt Dievu ar visu savu
sirdi un savu tuvāko kā
sevi pašu. Vai varam
pavēlēt to pašu?

Zināms patriotisms ir nepieciešams ikkatrai draudzei. Ja draudzes loceklim nav lepnuma

(pozitīvā ziņā) par savu draudzi, bet ir kauns no tās, tad šis draudzes loceklis nekādā ziņā neiesaistīsies draudzes izaugsmes pasākumos. Šāds draudzes loceklis uz savu draudzi nevedīs citus cilvēkus.

Ja draudzes loceklim nav
lepnuma (pozitīvā ziņā) par
savu draudzi, bet ir kauns
no tās, tad šis draudzes
loceklis nekādā ziņā
neiesaistīsies draudzes
izaugsmes pasākumos.

Pārsteidzoša ir arī adventistu tendence laulāties citu konfesiju baznīcās, it kā pašiem nebūtu savu dievnamu. Ir arī tādi adventistu draudzes locekļi, kuri Ziemassvētkos un Lieldienās apmeklē lielo konfesiju dievnamus, ignorējot pašu draudzes pasākumus. Arī te nevar pavēlēt, kurp cilvēki izvēlas svētkos doties. Viņi jūtas brīvi darīt, kā paši vēlas. Tomēr šī tendence neveicina vietējo draudžu dievkalpojumu kvalitātes uzlabošanu un draudzes izaugsmi. Pat pretēji – tā tiek boikotēta.

Vēlējuma izteiksmē. Kas mūsu dievkalpojumos varētu būt tāds, kas piesaistītu cilvēkus? Kas vispār viņus varētu piesaistīt? Kā pietrūkst? Kur meklēt trūkstošo?

Tagad pastāv t. s. "radio draudze", t. s. interneta tiešraide draudze, t. s. Facebook iemītnieki, YouTube apmeklētāji un tamlīdzīgi. Dievkalpojumi klātbūtnē pārstājuši būt aktuāli. Online izkonkurē vietējo draudžu pasākumus. Dažas draudzēs, ja tajās nav mācītāja, pāriet uz tiešraides video kopīgu skatīšanos. Citi izlemj, ka viņiem nav vajadzīgs sēdēt kopā ar citiem, lai skatītos video; to var izdarīt arī mājās.

Tikai vēlējuma izteiksmē pastāv redzējums, ka dievkalpojums un sabatskola varētu kļūt par draudzes misijas pasākumu, kas būtu gan vērsti uz iekšēju garīgo izaugsmi, gan arī uz ārpusi – dvēseļu mantošanai. Sarunās ar draudzes locekļiem ir daudz teikumu vēlējuma izteiksmē, uzskaitot dažādas lietas, kuras ikkatrs vēlētos dievkalpojumos SAŅEMT. Viena no pieprasītākajām lietām, ko daudzi vēlētos saņemt dievkalpojumos, ir – garīga uzpildīšanās. Tas ir tā, it kā šāda garīgā uzpildīšanās būtu atkarīga no ārēja impulsa. Patērētāja mentalitāte padara publiku ļoti prasīgu, bet tā neaizsniedz dievkalpojumu mērķus. Ko sevi ietver nākšana uz draudzi? Liecināšanu par Dieva klātbūtni ikdienā, pateicību par Dieva vadību ikdienā, Dieva pielūgsmi, citu atbalstīšanu, iedrošināšanu, motivēšanu, viesu aicināšanu uz dievkalpojumiem, misijas aktivitātes, labdarību!

Nākšana uz draudzi ietver liecināšanu par Dieva klātbūtni ikdienā, pateicību par Dieva vadību ikdienā, Dieva pielūgsmi, citu atbalstīšanu, iedrošināšanu, motivēšanu, viesu aicināšanu uz dievkalpojumiem, misijas aktivitātes, labdarību!

Starp jautājumiem: “Ko es tur varētu saņemt sev?” un “Ko es varētu sniegt citiem?” pastāv liela atšķirība. Bet vēl ir arī “tā Kunga vaiga meklēšana”.

Darāmā kārtā. Draudžu locekļi varētu iesaistīties savu dievkalpojumu plānošanā un veidošanā, lai tie kļūtu pievilcīgāki. Nevienam nevar būt pilnīgi laimīgs, ja tikai saņem sev un nedod citiem no tā, ko pats ir saņēmis. Dieva svētības pavairo tikai saskarē ar citiem – daloties svētībās. Tas ir liecināšanas

prieks, kad draudzes locekļi dalās priekā, piedzīvojot dzīvo Dievu savā ikdienā.

To var mēģināt *online* – attālināti, taču pastāv pavēle: “..neatstādami savas sapulces, kā daži paradusi, bet cits citu paskubinādami un, jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu” (Ebr. 10:25). Dievkalpojumu saturs un kvalitāte būtu jāceļ, redzot tuvojamies to dienu! Tas ir visu draudzes locekļu uzdevums!

Neviens nevar būt pilnīgi laimīgs, ja tikai saņem sev un nedod citiem no tā, ko pats ir saņēmis. Dieva svētības pavairo tikai saskarē ar citiem – daloties svētībās.

“Kas drikst kāpt Tā Kunga kalnā, un kas stāvēs Viņa svētajā vietā? Kam nenoziedzīgas rokas un skaidra sirds, kam prāts nenesas uz nīcīgām lietām un kas ar viltu nezvērē. Tāds dabūs svētību no Tā Kunga un taisnību no Dieva, sava Pestītāja. Tāda ir tā cilts, kas pēc Tā Kunga vaicā, kas meklē Jēkaba Dieva vaigu.” (Ps. 24:4-6)

Vai iešana uz draudzes dievnamu varētu būt kā individuāls svētceļojums, kura mērķis ir nonākt tuvāk Dievam un vest sev līdzī citus?

Vecās Derības laikā svētceļnieki devās uz templi meklēt tā Kunga vaigu. Vai iešana uz draudzes dievnamu varētu būt kas līdzīgs šādam individuālajam svētceļojumam, personiskam svētceļojumam, kura mērķis ir nonākt tuvāk Dievam pašam un atvest sev līdzī citus – uz draudzi?

Andris Pešelis

GAIDĀMIE NOTIKUMI

No 8. līdz 18. janvārim notiks 10 lūgšanu dienas “Meklējot Dieva Garu”.

Veselības konference **26. janvārī plkst. 11:00** Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Vairāk informācijas pa tālr. 28358532 vai mājas lapā: adventisti.lv

29. martā no plkst. 10.00 līdz 15.00 notiks apmācības dievkalpojumu organizēšanā, iesaistot visas paaudzes. Vadīs Transeiropas divīzijas Ģimeņu kalpošanas nodaļas vadītāja **Karena Holforde**. Draudžu komandas pārstāvju pieteikšana līdz 2. martam; plašāks info pa tālruni 29869979.

* * *

Mīļi aicinām brāļus un māsas piedalīties **Nevila Nevelinga** (SDA Ģenerālkonference) lekciju ciklā “WhatsApp evaņģelizācija” no 7. līdz 9. februārim Rīgā, Baznīcas ielā 12a! Tā patiesi ir īpaša, jauna evaņģelizācijas metode, kuras autors ir pats Nevils. Kā saka viņš pats, Dievs ir izmantojis viņa izglītību un zināšanas datorzinātnē, teoloģijā un dizainā, lai radītu šo unikālo un reizē tik vienkāršo evaņģelizācijas metodi, kurā ar *WhatsApp* palīdzību neierobežotam skaitam interesentu var tikt izsūtītas Bībeles patiesības.

Nevila pieredze šajā darbā ir pilna neiedomājamiem Dieva brīnumiem un nekaitāmiem piedzīvojumiem, kurus viņš arī dāsni atklāj saviem semināru apmeklētājiem. Viņa personība izstaro pilnīgu nodošanos savam Kungam un sirds siltumu, kas aizsniedz katru, kas nāk saskarē ar viņu.

Ar nepacietību gaidu šo tikšanos februārī!

Vineta Krauliņa
LDS Komunikācijas nodaļas
vadītāja, Baltijas ūnijas
Komunikācijas nodaļas
koordinatore

"...JĒZUS VĀRDĀ..."

Lovels Kūpers

MISIJAS MOTO UN DOMĀŠANAS VEIDS

Vecākais Lovels Kūpers (Lowell Cooper) ir bijušais SDA Ģenerālkonferences viceprezidents un valdes loceklis Loma Linda universitātē, Mdiv, MPH

Iespējams, esat dzirdējuši kalnākāpēju izteicienu: "Pēc virsotnes sasniegšanas nāk veļas mazgāšana", kas nozīmē, ka pacēluma brīžiem neizbēgami seko ikdienība. Šis novērojums nav ne cinisks, ne sarkastisks. Tas vienīgi ir reālistisks. Mūsu dzīve sastāv no prieka mirkliem, bet mēs nevaram palikt tajos ilglaicīgi. Mēs ierakstām tos atmiņā un dodamies tālāk. Dzīve nav nebeidzama adrenalīna piesātinātu notikumu virkne. Agri vai vēl iestāsies rutīna, bet mēs varam iemācīties izmantot pacilājuma brīžus tā, lai rastu piepildījumu arī rutīnā.

Apmeklējot seminārus un konferences, mēs baudām sadraudzību, satiekamies ar draugiem un tiekam piepildīti ar jaunām idejām, bet pēc pavisam neilga laika atkal atgriezīsimies pie ciklu atkārtotības, pastāvīgas grafika grozīšanas, ikdienas spiediena, ko rada vide, kurā dzīvojam, ģimene un mūsu pašu privātā dzīve. Tad par izaicinājumu kļūst – iemācīties, kā saglabāt sirdi konferencēs un semināros dzirdēto tā, lai tas ienestu krāsas mūsu rutīnā.

Kāds ir mūsu misijas moto un domāšanas veids? Vēstulē Kolosas draudzei Pāvils runā par to, kādam jābūt mācekļa raksturam: "Un visu, ko vien jūs darāt vārdos vai darbos, to visu darait Kunga Jēzus Vārdā, pateikdamies Dievam Tēvam caur Viņu." (Kolosiešiem 3:17) Šis apgalvojums ir kļuvis par galveno motivāciju visam draudzes darbam. Mēs lūdzam, plānojam, dziedam, ceļam, slavējam, mācam, sludinām, kalpojam un dziedīnām Jēzus vārdā. Tā ir kā etiķete, ko pievienojam ikvienai aktivitātei. Frāze "Jēzus vārdā" ir kā identitātes zīme visam, ko dara kristieši. Taču ko tā nozīmē? Jēzus šo frāzi izmantoja vairākos gadījumos, raksturojot patiesu kristīgu rīcību. Evaņģēlijs atklāj

vismaz desmit vietas, kurās Jēzus to lieto. Minēsim tikai dažas.

"Un, kas uzņem tādu bērnu Manā Vārdā, tas uzņem Mani." (Mateja 18:5)

"Bet šīs zīmes ticīgiem ies līdz: Manā Vārdā tie ļaunus garus izdzīs, jaunām mēlēm runās, tie ar rokām pacels čūskas, un, kad tie dzers nāvīgas zāles, tad tās tiem nekaitēs. Neveseliem tie rokas uzliks, un tie kļūs veseli." (Marka 16: 17, 18)

"Un visu, ko jūs lūgsit Manā Vārdā, to Es darišu, lai Tēvs tiktu pagodināts Dēlā. Ko jūs lūgsit Manā Vārdā, to Es darišu." (Jāņa 14:13, 14)

Brīnišķīgi apsolījumi, vai ne tā? Ko nozīmē – darīt kaut ko Jēzus vārdā? Darīt kaut ko Jēzus vārdā nozīmē rīkoties, pakļaujoties Viņa autoritātei, rīkoties Jēzus interesēs un rīkoties kā Jēzus.

Bieži esmu domājis par šiem Jēzus vārdiem: "Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! Kas Man tic, kā Rakstos sacīts, no viņa miesas plūdis dzīva ūdens straumes." (Jāņa 7: 37, 38) Dzīvais ūdens, par ko Jēzus runāja, nav tikai fizisks ūdens. No Viņa sacītā mums jāsaprot, ka paši šo dzīvības ūdeni sagādāt nespējam. Tas nav iegūstams, pateicoties mūsu īpašumiem, izglītībai, pieredzei vai centieniem. Mēs varam piedzīvot slavas mirkli, iekļūstot avižu lappusēs, bet vai no mums plūst dzīvības ūdens? Ir tikai viens šāda ūdens Avots. Vismaz viens no Jēzus apsolījumiem ir šāds: ja vēlies atstāt iespaidu uz kādu, ja vēlies ko mainīt vai atstāt paliekošu mantojumu, svarīgākais ir pievērst uzmanību tam, kas baro tavu dzīvi. No kurienes tu iegūsti barību? Kas apmierina tavas slāpes? Visvarīgākais princips garīgiem vadītājiem ir – sargāt savu privāto dzīvi ar Dievu. Publiskā dzīve tad pati parūpēsies par sevi. Apkārtējie redzēs, ka iespaids tiek gūts no Dievišķa avota.

Mums tomēr jāuzmanās, jo Jēzus runāja arī par cilvēkiem, kuri apgalvo, ka dara visu Jēzus Vārdā, bet kuru rīcība nebija pakļauta Viņa autoritātei. "Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam nākošas lietas sludinājuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darijuši? Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs ļauna darītāji." (Mateja 7:22, 23) Daudzi nāks Manā vārdā un pazudinās daudzus...

Tātad – darboties Jēzus Vārdā nozīmē darboties, pakļaujoties Viņa autoritātei un Viņa spēkā. Otrkārt, tas nozīmē darboties Jēzus interesēs, kas savukārt nozīmē, ka Jēzus ir Tas, kurš mums pasaka, kas ir svarīgs. Var notikt tā, ka sekojam savai darba kārtībai, nevis Jēzus vēlmēm. Bībelē atrodams aizraujošs, bet tomēr satraucošs stāsts, kas ilustrē šo domu. Tas notika pēc Jēzus augšāmcelšanās, kad mācekļi jautāja Jēzum: "Kungs, vai Tu šinī laikā atkal uzcelsi Israēlam valstību?" (Ap. d. 1:6) Mēs nevaram vainot mācekļus par šāda jautājuma uzdošanu, jo Israēla valstības atjaunošana bija gadsimtiem ilgs sapnis. Interesanti un varbūt mulsinoši ir tas, ka Jēzus uz šo jautājumu neatbild. Viņam bija iespēja sniegt atbildi par turpmākajām norisēm, tādējādi izvairoties no gadu desmitiem ilgstošiem konfliktiem. Taču tā vietā, lai atbildētu uz jautājumu par nākotni, Jēzus pārceļ atbildi uz tagadni: "Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs nolīcis Savā pašā varā. Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsiet Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam." (Ap. d. 1:7, 8)

Šajā sakarā svarīgi piezīmēt trīs lietas.

Jēzus atbilde ļauj saprast, ka mums nevajadzētu raizēties par nākotni. Mums jāparāda cilvēkiem, ko nozīmē dzīvot Dievam šajā mirklī. Mums nav jāmeklē patvērums pagātnē, bet jāveido tagadne Dieva mērķu sasniegšanai. Protams, Jēzus mācīja, ka mums jāizprot laiks, kādā dzīvojam. Viņš sniedz paralēles, lai pievērsām uzmanību un esam sagatavoti laikam, kurā dzīvojam, un it īpaši šim laikam, tomēr Viņa norāde ir, lai neuztraucamies par nākotni. Mums jālieto tagadnes brīži, lai pagodinātu Viņa vārdu un atklātu Viņa godību. Ir lietas, pie kurām ir jāpiestrādā, un ir lietas, uz kurām jāgaida. Jūs varat iestādīt koku, bet jums jāgaida uz tā augļiem. Paliec ar to Kungu šodien un gaidi uz Viņa atnākšanu!

Ja gribam saprast, ko nozīmē – darīt visu Jēzus Vārdā, tad mums jāuzvedas kā Jēzum. Ja draudze izturētos tā, kā izturējās Jēzus, tai būtu pavisam savādāka reputācija. Jēzus fokusējās uz citu vajadzībām, Viņš pievērsa uzmanību mazākajiem, nievātajiem, zemākajiem un izstumtajiem. Ja Viņa sekotāji dzīvotu tā, kā dzīvoja Viņš, vai tie nesāņemtu tikpat lielu respektu?

Būsim iejūtīgi un atsaucīgi cilvēku vajadzībām! Bībelē ir daudz tekstu, kuri liecina, ka Jēzus vairāk pievērsās dziedināšanai nekā sludināšanai. Viņš dziedināja daudzas kaites un darīja to pat Sabatā. Viņu cienīja gan bagātie, gan nabagie, gan sievietes, gan vīrieši, gan jūdi, gan cittautieši. Īpašu uzmanību Viņš parādīja pazudušajiem, izstumtajiem un vislielākajiem grēciniekiem. Elena Vaitsa saka: “Jēzus stāv mūsu priekšā kā Priekšzīme, lielais medicīnas Misionārs, piemērs visiem, kuri nāk pēc Viņa. Kristus mīlestība, tīra un šķīsta, deva svētību visiem, kuri nonāca tās ietekmes lokā. Mums ir jādara tāds pats darbs, kādu mūsu labā uzņēmās lielais Medicīnas Misionārs”. (*Vēstis Loma Lindai*, 61. lpp.)

Kā mēs varam darboties tā, kā darbojās Jēzus? Mums jākalpo un mazāk jārunā par kalpošanas metodiku. Tikai Jēzus metodes mums palīdzēs sasniegt cilvēkus! Metodika nodarbojas ar tehniku, procedūrām

un produktivitāti, savukārt kalpošanā svarīgākais ir attieksme, attiecības un līdzjūtība. Metodika sasniedz mērķus, savukārt kalpošana aizsniedz dvēseles. Protams, ir vajadzīgas abas, bet, izceļot vienīgi metodiku, mēs ierobežojam redzējumu uz kalpošanu. Jēzum acīmredzami rūpēja cilvēki. Viņš vēlējās parādīt, ka Valstības spēks var tikt parādīts šeit, šajā mirklī un pat visneiespējamākajās situācijās.

“Darīt kaut ko Jēzus vārdā nozīmē rīkoties, pakļaujoties Viņa autoritātei, rīkoties Jēzus interesēs un rīkoties kā Viņš.

Visbeidzot, darbojoties tā, kā darbojās Jēzus, mums ir jāpievēršas dzīvei kopumā. Jēzus teica: “Es esmu nācis, lai jums būtu dzīvība un pārpilnība.” (Jāņa 10:10) Tādējādi Viņš uzsver, ka cilvēku dzīve var būt kvalitatīvāka. Tas kristiešiem liek fokusēties ne tikai uz dziedināšanu, bet uz visu, kas uzlabo dzīves kvalitāti. Dievs vēlas, lai atjaunots tiktu viss, kas vien iespaido cilvēka dzīvi – daba, ekonomika, apkārtnē vide, veselība un attiecības. Elena Vaitsa apraksta, kādai jābūt dzīvei, darbojoties Jēzus Vārdā: “Jēzus nāca uz šīs zemes kā negribēts kalps cilvēku vajadzībām, tā bija Viņa misija, lai atjaunotu cilvēci. Viņš nāca, lai dotu mieru, veselību un jaunu raksturu.” Jēzus atnāca, lai atjaunotu visu, kas tika radīts, un mūsu misijai tas ir jāaplicina. Grēku izpirkšana nav vienīgais mērķis, ar to vien nepietiek! Dieva mērķis ir pārveidot mūsu dzīvē pilnīgi visu, kas ticis aptraipīts ar grēku. Sludināšana ir kas daudz vairāk nekā tikai uzvara pār grēku, sludināšana ir pamudinājums uzņemties atbildību par savu dzīvi.

Kalpošana var dot daudz vairāk, nekā tikai grēku piedošanu un

mūžīgas dzīvības apsolījumu. Tā var dziedināt, dot finansiālu stabilitāti, atbrīvot no vainas sajūtas, piešķirt dzīvei nozīmi.

Ja uzvedisimies tā kā Jēzus, tad visa draudze kļūs par dziedinošu kopienu. Draudze un slimnīca ir vienotas rūpēs par cilvēku vajadzībām. Pasaules lielākajās sabiedrībās ir apgūts veids, kā kontrolēt pārnēsājamās slimības. Tās vairs nav bīstamas un biedējošas. Mēs tiekam informēti, kā izvairīties no vēža un diabēta, toties arvien biežāk sastopamies ar gara slimībām – depresiju, tukšuma sajūtu, vainas apziņu un citām slimībām, kuras rodas no emocionāla ievainojuma un sāpēm. Dzīvojot šādā sabiedrībā, ikvienai draudzei sevi jāredz kā veselības aprūpes institūciju. Veselības aprūpe medicīnas iestādēs paļaujas uz medicīnas zinātni, savukārt veselības aprūpe draudzē paļaujas uz mīlestību, piedošanu, cieņu, mērķa sasniegšanu un līdzdalību. Kāda būtu draudze, ja tā patiešām kļūtu par šādu dziedināšanas vietu? Vai tā nebūtu tāda kā Jēzus laikā, kad cilvēki bija gatavi noplēst jumtu, lai tiktu iekšā? Šāda veida draudze darbojas cilvēku visdziļāko vajadzību labā.

Vissvarīgākais ir pareizi parādīt Dieva raksturu un darbu. Patiesība ir tāda, ka pasaule nespēs pieņemt neredzamu Dievu un ticēt Viņam, kas ir liels žēlastībā un nemainīgs Savos centienos izglābt pasauli, līdz kamēr mūsu draudze nekļūs par dzīvu piemēru šim apgalvojumam. Dievam nav misija draudzei, Viņam ir draudze misijai.

P. S. Svētruna tulkota no Septītās dienas adventistu 3. globālās veselības un dzīvesveida konferences “Tavas smadzenes un tavs ķermenis” (GLOBAL CONFERENCE ON HEALTH AND LIFESTYLE – YOUR BRAIN YOUR BODY) Loma Lindā, Kalifornijā 2019. gada jūlijā. Svētrunu atradīsiet: <https://www.facebook.com/AdventistHealthMinistries/videos/333518177585739/>

Tulkoja Daiga Garsila un Ieva Briča

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS, 13. DAĻA

Dags Bačelors ir Septītās dienas adventistu sludinātājs, kristīgā medija "Amazing Facts" prezidents.

Man tas šķiet interesanti, ka 10. nodaļa runā par Lielās atmodas laiku. Lielais Bībeles biedrību, lielais atdzimšanas, lielais adventes kustību laiks. Es šeit nerunāju par Septītās dienas adventistiem, es runāju par tiem daudzajiem, kuri domāja, ka tūlīt nāks Kristus. Šajā laikā dzima arī kustība, kura noliedza Dievu kā Radītāju. Es nedomāju, ka Rakstu vietā "Tas, kurš radījis debesis un zemi" tiek uzsvērts radīšanas aspekts – Viņš radīja, radīja, radīja. Mums tiek pateikts: "Viņš to radīja." Jo cēlās liela kustība, no velna nāca pretspēks, kas teica: "Viņš to neradīja." Tāpēc eņģelis saka: "Es sludinu no Dieva, es dodu zvērestu, es zvēru pie Dieva, ka Viņš ir Radītājs. Jums vēl ir laiks šajā pasaulē un vēsts, kas jānes." Tad viņš paņēma grāmatu un teica: "Es gribu, lai tu apēd šo grāmatu."

Ja lasīsi Ecēhiēla grāmatu, redzēsi, ka tur stāstīts par mazu rakstu rituli (grāmatu), kas tika apēsts. Ecēhiēla 3:2-3 "Tad es atvēru muti, un Viņš man deva ēst rakstu rituli un man sacīja: "Cilvēka bērns, apēd šo rakstu rituli, ko Es tev dodu, un pildi ar to savas iekšas." Tad es to apēdu, un tas bija manā mutē tik salds kā medus." Vai Dieva Vārds nav salīdzināts ar medu? (Ps. 119:103) Vai Dieva likums nav salīdzināts ar medu? (Ps. 19:8-11) Bet tad tas kļuva rūgts. Kāpēc? Pamēģiniet to līdzdalīt citiem, un sāksies pretestība.

Bija liela adventes kustība, kura sludināja Kunga atnākšanu. Tad viņi saprata, ka ir pieļāvuši lielu kļūdu.

Jēzus dienās, kad Viņš nāca pirmo reizi, Viņš teica, ka "valstība ir tuvu klāt pienākusi" (Mat. 3:2). Mācekļi bija ļoti priecīgi – "valstība ir tuvu klāt pienākusi"! Viņi domāja, ka notiks... kas? "Jēzus pārvērtiesies, un pēkšņi notiks lielas lietas! Mēs jau esam redzējuši, kā Viņš parāda Savu dievišķumu iepriekš! Nu Viņš parādīs Savu dievišķumu atkal, Viņš ieies Jeruzalemē, gāzīs Hērodu un Pilātu, nosēdīsies Dāvida tronī, paēdinās armijas ar maizi no debesīm! Mēs

dosimies karā pret romiešiem, mums būs pasaules ķēniņvalsts, mēs atkal būsīm Jeruzalemē, "valstība ir tuvu klāt pienākusi"! Viņi tam ticēja līdz... Cik ilgi? Pat pēc augšāmcelšanās! Viņi jautāja: "Kungs, vai Tu šinī laikā atkal uzcelsi Israēlam valstību?" (Ap.d. 1:6) Seko liela vilšanās. Jēzus atbild: "Nē, jums vēl kādu laiku ir jāiet liecināt." (skat. Ap.d. 1:7, 8). Tātad evaņģēlija vēsts bija salda, bet tā bija arī rūgta, jo viņiem bija jāturpina liecināt.

Toreiz, 19. gadsimtā, notika liela atmoda, liela pravietojumu izprašana, liela atdzimšana. Viņi domāja, ka Jēzus nāk, jo nepareizi izprata dažus pantus. Bet Viņš neatnāca, un eņģelis teica: "Jums vēl jāiet liecināt, vēl nav laiks." Šis ir tas, par ko stāsta 10. nodaļa, šis vēstures posms, kurā viņiem bija jāturpina sludināt evaņģēliju.

Tālāk – 11. nodaļa. Man nav jāiziet cauri visai 11. nodaļai, jo daļa no 11. nodaļas vēsta par septīto bazūni. Bet es vēlos īsi pastāstīt par diviem lieciniekiem.

Atklāsmes grāmatas 11. nodaļa runā par diviem lieciniekiem, kuri tiek vajāti. Tiek mērīts templis, un 2., 3. pantā ir teikts: "Bet atstāj Dieva tempļa ārējo pagalmu ārpusē un nemērī to, jo tas ir dots pagāniem, un tie mīdīs svēto pilsētu četrdesmit divi mēnešus." Svētā pilsēta simbolizē Dieva tautas mājvietu. Četrdesmit divi mēneši – šis laika periods (jūdu mēnešos katrā ir 30 dienu) kopā veido 1260 dienas. "Laiks" ir viens gads, pilns gadalaiku cikls. "Laiki" nozīmē gadu pāri. Tātad jums ir viens plus divi, tas ir trīs. Tad ir "puslaiks" – kopā 3,5 gadi.

42 mēneši jeb 1260 dienas – šis laika periods Bībelē ir dots vairākas reizes. Tas ir tieši tik ilgs laika periods, cik ilgi Elijas dienās ilga bads (1. Ķēn. 17.nod.; Lūk. 4:25). Tas ir laika periods, ar kuru sākas Esteres grāmata, kad pagānu ķēniņiene tiek gāzta un Estere tiek iecelta. Tas ir Jēzus sludināšanas ilguma laika periods, tas ir laika periods, kādā apustuļi sludināja jūdijiem.

Tas ir pravietisks laiks, kad notika vajāšanas, kad Dieva Vārds tika paslēpts no ļaudīm – no 538. līdz 1798. gadam.

Maisos tērpti, tie joprojām pravietoja Dieva Vārdu (Atkl. 11:3). Ko nozīmē "maisos tērpti"? Ziniet, mūsdienās vairs nav tādu kartupeļu maisu kā agrāk. Mūsdienās, ja gribat rīkot sacīkstes, lecot kartupeļu maisos, jums jāmeklē kārtīgs atkritumu maisss. Bet agrāk bija kartupeļu maisi. Vai varat iztēloties raupju audumu? Raupju, vienkāršu audumu, kuru mēdza izmantot dzīvnieku barības maisiem? Pat Bībeles laikos tas bija teju antīks. To sauc par *maisa audumu*. Tas ir raupjš, neviens to negribēja vilkt. Kad viņi sēroja, viņi uzvilka maisa auduma drēbes, to dēļ visa miesa niezēja. Tas bija ļoti neērts apģērbs, gandrīz vai veids, kā sevi sodīt.

Bet, ja pārklāsi maisa audumu pāri lampai, daļa gaismas, kaut arī vāji, tomēr spīdēs cauri. Tumsajos viduslaikos Dieva patiesība joprojām spīdēja, joprojām tika sludināta, bet tā tika aizklāta, tā tika apspiesta no valdošo varu pusēs. Tātad viņi pravietoja, maisos tērpti. Kas bija šie divi liecinieki? Dieva Vārds. Dieva Vārds, kuru mēs reizēm saucam par Jauno un Veco Derību, un tas ir pareizi. Bībele pati sevi dēvē citādi, Bībelē parasti teikts "likums un pravieši". Vecā Derība beidzas ar varenu pravietojumu. Maleahija grāmatā 3:22 ir teikts: "atcerieties Mozus, Mana kalpa, likumus, ko Es viņam kādreiz pavēlēju izveidot visa Israēla labā kopā ar visiem likumiem un tiesām. Redzi, Es sūtīšu pie jums pravieti Ēliju..." Mozus ir likumi, Ēlija ir pravieši.

Tad ir teikts, ka ar šiem praviešiem notiks kas briesmīgs. Jūsu Bībelēs Atklāsmes grāmatas 11. nodaļā ir teikts, ka viņi tiks likti negodā un mocīti. Es zinu vairākus jaukus evaņģēlisko draudžu locekļus, kuri domā, ka Mozus un Ēlija nāks atpakaļ uz zemi burtiskā nozīmē. Viņiem atkal būs mirstīgi ķermeņi,

viņus atkal nokaus, ķermeņi tiks izkropļoti un mētāsies ielās. Es saprotu, kāpēc viņi tā domā, jo šie divi liecinieki simbolizē Mozū un Ēliju. Tikai pārnēstā nozīmē.

Kas parādījās apskaidrošanas kalnā, kādi divi liecinieki ieradās pie Kristus, lai stiprinātu viņu kā Mesiju? Mozus un Ēlija (Mat. 17:1-4). Viņi simbolizē likumu un praviešus. “Es ieslēgšu liecības...” Kas ir “liecība”? Praviešu Gars. “...aizzīmogošu norādījumus (likumus) Savos mācekļos.” (Jes. 8:16) Kādas ir divas Dieva draudzes rakstura iezīmes pēdējās dienās? Tā ievēro Dieva baušļus, likumu, un tai ir Jēzus liecība (Atkl. 14:12). Jēzus liecība ir Praviešu Gars (Atkl. 19:10). Likums un pravieši. Mozus un Ēlija tos simbolizē, bet viņi nenāks uz zemi burtiskā nozīmē, viņi simbolizē Bībeli. Bībele ir divējāda savā raksturā. To simbolizē zobens. Kāds tas ir? Abpusgriezīgs. Tas liek aizdomāties.

Tātad, šie divi liecinieki tiek vajāti. Tālāk Atklāsmes grāmatas 11. nodaļas 8. pantā teikts: “Un viņu miesas gulēs uz ielas lielajā pilsētā, ko garīgi sauc par Sodomu un Ēģipti, kur arī viņu Kungs ir krustā sists.” Šeit skaidri pateikts “*garīgi* sauc par Sodomu un Ēģipti”. Kāpēc *Ēģipti*? Vai atceraties, ka tad, kad Mozus teica: “Atlaid Manu tautu”, faraons nicinoši atbildēja: “Kas ir Tas Kungs? Es tādu Kungu nezinu.” (skat. 2.Moz. 5:1,2). Un tad Sodomā visa tā nepareizība un amoralitāte... Šeit, Atklāsmes grāmatas 11. nodaļā, tiek stāstīts par notikušo šajā laikā. Vai zināt, ka līdz Lielajai franču revolūcijai (1789.-1799.g.) ikviena pasaules valsts oficiāli ticēja Dievam/ dievam? Dažādiem dieviem. Bet

visas ticēja, ka ir kāds dievs. Ateisms dzima Franču revolūcijas laikā. Pirmā tauta pasaulē, kurai pietika nekaunības paziņot, ka Dieva nav, bija franči. Viņi pat mēģināja nomainīt nedēļas dienas, viņi ielās dedzināja Bībeles. Kas notika ar Dieva Vārdu, ar diviem lieciniekiem? Tie tika likti negodā. Notika briesmu darbi – Bībeles tika saplēstas, ar tām tika darītas zaimojošas lietas... Viņi teica, ka Kristus ir miris. Viņi ņēma Kristus statujas un teica: “Sadedzini to nožēlojamo!” (skat. Atkl. 11:7,8). Tā bija tauta, kas Franču revolūcijas laikā kļuva traka ateisma dēļ. Un zini? Viņi no tā nekad īsti neatguvās, līdz pat šai dienai, un es esmu bijis Parīzē vairākas reizes. Viņi saka, ka Parīze ir mīlestības pilsēta. Nē, tā ir amoralitātes pilsēta. Sekss tur ir tikpat kā rokasspiediens. Un tur ir daudz ateisma. Viņi liek lielu uzsvaru uz zinātni. Esmu pateicīgs Luijam Pastēram par viņa paveikto un vēl par dažiem viņu atklājumiem, bet tajā pašā laikā viņi pārdroši paziņo: “Kas ir Tas Kungs? Nav nekāda Dieva.” No Francijas tas izplatījās pa visu pasauli; tas bija uzbrukums Dieva Vārdam, kas turpinājās aptuveni trīs ar pusi gadus. Pravietojumā teikts: trīs ar pusi dienas. Tad viņi saprata, ka Franču revolūcija ir katastrofa, un atkal atļāva valstī reliģiju. Dieva Vārds atkal tika paaugstināts atpakaļ Debesīs (Atkl. 11:11,12).

Paskatieties uz abu liecinieku rakstura iezīmēm. “Šie ir tie divi eļļas koki un tie divi lukturi, kas stāv zemes Dieva priekšā.” (Atkl. 11:4, NKJV) Caharijas grāmatas 4. nodaļas 2. un 3. pantā teikts gandrīz tas pats (“un jautāja man: ko tu redzi? Es atbildēju: es redzu tur lukturi no tīra

zelta ar virsū uzliktu eļļas trauciņu. Lukturim ir septiņi eļļas lukturiši, un tiem kopā ir septiņas ar trauciņu saistītas eļļas caurulītes un divi eļļas koki līdzās – viens pa labi, otrs pa kreisi no luktura.”)

Kas svētnīcā nodrošināja, ka lukturi turpina degt? Olivēļa. Šīs lampas – “Tavs vārds ir manu kāju spīdekļi un gaišums uz maniem ceļiem.” (Ps. 119:105) “Un, ja kāds gribētu tos aizskart, tad uguns izies no viņu mutes un aprīs viņu ienaidniekus...” (Atkl. 11:5) Vai atceraties, kas notika, kad Ēlija teica: “Ja es esmu pravietis, lai uguns nāk no debesīm un aprij tevi?” (2.ķēn. 1:12) Viņš to darīja trīs reizes. Vai atceraties, kā Mozus laikā nāca uguns no debesīm un aprija Nadabu un Abiju, jo bija teikts svētnīcā neienest svešu uguni? (3.Moz. 10:1) Un zeme *aprija* Datanu un Abirāmu (4.Moz. 16:27-32).

Jūs skatāties uz mocībām, kas šeit uzskaitītas, un atrodat tās Mozus un Ēlijas laikā, jūs tās atrodat Bībelē. Jūs atrodat mocības Vecajā Derībā, jūs atrodat mocības Jaunajā Derībā. Ir teikts, ka “Tiem ir vara aizslēgt debesis.” (Atkl. 11:6) Jūs atrodat sausumu un badu Vecajā Derībā, jūs atrodat sausumu un badu Jaunajā Derībā. Šo abu liecinieku rakstura iezīme ir Dieva Vārds. Tiek atklāts, kas notiks ar tiem, kuri noraida Dieva Vārdu. Viņi tiek salīdzināti ar Sodomu un Ēģipti – divām tautām, kuras vajāja Dieva tautu un atmata patiesību.

*(Turpinājums februāra numurā.
Tulkoja Anna Rozenberga.)*

TITULI UN VĀRDI BĪBELĒ

Turpinām publicēt Bībelē atrodomos titulus un vārdus, ar kādiem Rakstos apzīmēts Dievs, Jēzus Kristus, Svētais Gars, draudze, kalpi, svētie, sātans un ļaunie. Šis saraksts nav pilnīgs – pētot Vārdu, jūs varēsiet to papildināt paši ar saviem atradumiem.

SVĒTAIS GARS

Aizstāvis Jņ. 14:16
Apskaidrošanas Gars 1. Pēt. 4:14
Atziņas Gars Jes. 11:2
Dēla Gars Gal. 4:6
Dieva Gars 1. Moz. 1:2; 1. Pēt. 4:14
Dieva Svētais Gars Efez. 4:30
Dieva Tā Kunga Gars Jes. 61:1
Dievbērības Gars Rom. 8:2
Dzīvības Gars Rom. 8:2
Gudrības Gars Jes. 11:2
Kristus Gars 1. Pēt. 1:11
Kunga Gars Jes. 11:2

Lūgšanas Gars Cak. 12:10
Mūžīgais Gars Ebr. 9:14
Padoma Gars Jes. 11:2
Paklausības Gars Ps. 51:14
Patiesības Gars Jņ. 14:17
Praviešu Gars Atkl. 19:10
Saprāta Gars Jes. 11:2
Spēka Gars Jes. 11:2
Svētais Gars Ps. 51:13; Efez. 1:13; 4:30
Tēva Gars Mt. 10:20
Visuaugstākā spēks Lk. 1:35
Žēlastības Gars Cak. 12:10

Sagatavoja Skaidrīte Teremta

"FOGELTICĪBA"

Tas, ko šeit rakstu, nav no sērijas "viena tante teica". Ar Ernestu un Annu Fogeļiem un viņu pēctečiem esmu dzīvojis vienā laikā un vietā kā ar labiem draugiem, daudz ticies un sarunājies, vai arī kā bērns klausījies viņu sarunās un piedzīvojumu stāstos. Ernests un Anna mani, mazu puisi, vienmēr uzņēma kā labu draugu, kaut garām ejot, apturēja un parunājās kā ar līdzīgu. Stāstu to, ko pats esmu piedzīvojis, redzējis un kam līdzī esmu dzīvojis.

Ernests un Anna Fogeļi dzīvo Kandavā tāpat kā jebkurš kandavnieks. Meita Olga un dēls Kārlis ir pusaudži. Mātei Annai rūpju un raīžu papildnam. Tēvs Ernests strādā par ormani, pārvaldānot pilsētā kravas. Darbu pabeidzis, Ernests ir uzticīgākais traktiera kunds, lielākais dzērājs. Ja traktieri ienāk Ernests, tad mazie dzērājiņi sāk manīties uz durvju pusi. Zina, ja Ernests krogā, tad bez kautiņa neiztikt, un viņš būs pēdējais, kurš atstās krogu, kad visi būs izsisti. Ernests ir arī pamatīgs pīpmanis. Pārņācis no kroga mājās, nekādu mieru mājiniekiem nesagādā. Lai arī cik mierīga ir Anna, dzīvesprieks brūk ar katru dienu. Bērni ir saspīlētajās attiecībās iebiedēti. Nevienš neredz izeju.

Ap 1908. gadu Kandavas pusē un pilsētā ierodas kāda savāda kundze. Kaktiņa. No Jelgavas. Viņa pārdod dažādas dīvainas grāmatiņas un žurnāliņus. Staigā no mājas uz māju, no dzīvokļa uz dzīvokli. Aprunājas ar

Matilde un Jānis Sokolovski.
Pirmās kāzas Kandavas draudzē.

ļaudīm, un ļaudis šos traktātus pērk. Kaktiņa iegriežas arī pie Fogeļiem. Viņi rakstus nopērk. Fogeļi Kaktiņas kundzi pieņem savā dzīvoklītī pārnakšnot uz laiku, kamēr viņa apstaigā pilsētu un apkārtējās mājas laukos.

Reiz Kaktiņas kundze uzaicina Ernestu atbraukt uz dievkalpojumu Jelgavā. Fogelis aizbrauc. Jaunie iespaidi, ko Ernests piedzīvo Jelgavas draudzes dievkalpojumā, viņā izraisa dziļu, nepiedzīvotu savīlņojumu. Ernests saprot, ka nu ir atradis To, ko bija meklējis, metoties neapvaldītā krogus uzdzīvē. Nakšnot Jelgavā nākas traktieri. Atrasties tur un neiedzert ir kas nepiedzīvots, tomēr Jelgavas draudzē gūtie iespaidi palīdz uzvarēt vēlmi piedzerties. Ernests Fogelis atmet dzeršanu un smēķēšanu, un arī kaušanos.

1909. gada 23. jūnijā Ernestu un Annu Fogeļus kā pirmos kandavniekus krista adventistu draudzes sludinātājs. Cilvēki brīnās – kā tas var būt, ka lielais dzērājs, pīpmanis un krogus kauslis pēkšņi mainījies un kļuvis dievticīgs? Tāpēc pirmos adventistus Kandavā dēvē par "fogeļticīgajiem".

Kandavas draudzes kodols 30. gadu sākumā. Augšējā rindā 1. no kreisās – Anna Smiltiņa; 2. rindā no kreisās 1. – Līna Sokolovska, 2. Katrīna Zēgnere, 3. Marija Sokolovska; priekšējā rindā 1. no kreisās Adele Smiltiņa, 4. – Emma Sokolovska.

Kas bija par pamatu tam, ka Fogeļi izmainīja savu dzīvi?

Mēs taču visi, labi, varbūt ne gluži visi, decembra sākumā aizdedzam Adventes vainaga sveci un turpinām tās iedegt līdz pat Ziemassvētkiem. Ar šo parašu apliecinām, ka esam gaidītāji – adventisti. Gaidām Ziemassvētku brīnumu – Jēzu Kristu!

Fogeļa trakulīgais krogus dzīvesveids liecināja, ka viņš ar kaut ko nav apmierināts – visvairāk pats ar sevi, un tas viņu mudināja visu sarūgtinājumu izgāzt uz citiem.

Ernestu pārsteidza un satricēja tieši "Ziemassvētku Brīnums", ko atklāja Kaktiņkundzes traktātiņi un grāmatas, kā arī dievkalpojumos runātais par Ziemassvētku Brīnumu – Jēzu Kristu no Betlēmes, kurš ir mūsu Glābējs, Atbrīvotājs no grēka verdzības.

Ernests skaidri atskārta bezcerīgo stāvokli, kādā atradās gan attiecībā pats uz sevi, gan ģimeni. Sapratis, ka ar šnabi, kaušanos un pīpēšanu no grēka posta neizklūt, viņš ieraudzīja reālu palīdzību Jēzu Kristu. Ernests kā aizkaltis stāds atdzērās Jēzus Kristus "dzīvo ūdeni" glāzītes un pudeles vietā. Ernests un viņa ģimene

satvēra reāli Glābēja Jēzus Kristus sniegto roku, kļūdami par klusiem, nesaprašiem lieciniekiem pārējiem kandavniekiem.

Ne tikai Fogeļi, bet arī citi saprata Kristus Evaņģēliju un pievienojās *fogelīcībai*. 1911. gadā tiek kristīta Marija Straševica, 1913. gadā – Olga Fogeļe, Ernesta un Annas meita, 1914. gadā – Krišs Ronis, Briede, Jansonu ģimene un Goldbergu ģimene.

Paiet Pirmais pasaules karš. Ticīgo grupa saglabājas.

Latvija iegūst neatkarību. 1920. gadā dibina Septītās dienas adventistu Kandavas draudzi, kurā tiek pierakstīti 16 dalībnieki. Tā paša gada 6. aprīlī Kandavas draudzi uzņem Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienībā. Par Kandavas draudzes mācītāju tiek nozīmēts Jānis Buile, viņam līdzās ir dzīvesbiedre Kristīne. Draudze irē telpu Veidnera mājā, Kalna ielā 2, otrajā stāvā.

Ernests Fogelis tiek ievēlēts par pirmo Kandavas draudzes vecāko. Adventistu Kandavas draudze rīko atklātus dievkalpojumus, kuros skaidro Kristus evaņģēlija būtību, kas balstās Bībeles pētījumos – par cilvēka un Dieva attiecībām un sadarbību. Dievkalpojumi ir klausītāju pārpildīti. Pirmās sapulces tēma ir „Kas spēj paziņot nākotni?”.

Kad mācītājs Buile nākamajos dievkalpojumos nonāk pie tēmas par vajadzību paklausīt Dievam un Dieva baušļiem, klausītāju skaits sāk samazināties. Tie, kas vēlas paklausīt Dieva aicinājumam, paliek.

Aizmugurē – luterāņu draudzes māja Kalna ielā 1, kur darbojās SDA Kandavas draudze. No kreisās – Jānis Kukulītis, Gunārs Sokolovskis, Alberts Sokolovskis, Vilnis Sokolovskis, slud. Artūrs Jurkevics, Gunārs Goldbergs.

1926. gadā tiek kristīta Līna Sokolovska; 1927. gadā – Vilis Gailis un viņa sieva, Jānis Sokolovskis un vēl citi.

Vilis Gailis ir Kandavas iecirkņa mežzinis, dzīvo “Mežkungmuižā”. Viņa darba telpas ir Kandavā, kur arī pieņem apmeklētājus. Pieņemšanas laiks ir trešdienā un sestdienā. Gailis patvaļīgi, bez Rīgas vadītāju ziņas, sestdienās apmeklētājus nepieņem. Rīgas vadītāji dod rīkojumu turpmāk pieņemšanu noteikt tikai trešdienās. (LVVA6590-1-26; Vilis Gailis ir bijušā ministru prezidenta Māra Gaīļa vectēvs.)

Latvijas brīvvalsts zemes reformas procesā Ernests Fogelis iegūst jaunsaimniecības zemi Kandavas pievārtē – no Ozolkalna pakājes līdz Abavai. Cauri zemes īpašumam stiepjas Kandavas šoseja (posms no dzelzceļa stacijas un Ventspils šosejas līdz Kandavas autoostai). Pašā Kandavas pilsētas robežmalā ir kaimiņa Zomera saimniecība “Strautmaļi”. Fogelmājas sauc “Baloži”.

“Baložu” māju Fogelim palīdz uzcelt znots Jānis Krauliņš. (Olga un Jānis Krauliņi ir Kandavas goda pilsoņa Armanda Krauliņa vecāki.) Jānis Krauliņš ir veiksmīgs galdnieks. Būdam adventistu draudzes loceklis, viņš vairākkārt tiek ievēlēts par draudzes vecāko. Viņš izveido savu darbnīcu gan irētās telpās, gan vēlāk – pats savā īpašumā. Ozolu ielā 4 Jānis Krauliņš ar īpašu nodomu uzceļ divstāvu māju. Ēkas vienā galā izbūvē lielas istabas gan pirmajā, gan otrajā

stāvā – telpas Kandavas draudzes dievkalpojumiem.

1927. gadā Jānis Sokolovskis laulājas ar Matildi Riekstiņu. Šīs laulības ir pirmās Kandavas jaundibinātajā adventistu draudzē. Laulību dievkalpojums notiek Kalna ielā 2, pašā Kandavas centrā. Kandavniekiem šis notikums ir jaunums. Tas izraisa lielu interesi un vēlēšanos to redzēt. Dievkalpojuma telpa ir pārpildīta, redzēt gribētāju pilna iela, pat tirgus laukums. *Fogelīcība* atkal satraukusi kandavniekus.

Jāņa un Matildes Sokolovsku ģimenē dzimst četri dēli:

1928. gadā Jānis,

1930. gadā Gunārs,

1932. gadā Vilnis,

1936. gadā Alberts. Alberts

Sokolovskis jaunākais esmu es, kas rakstu šīs rindīņas, bet Alberts Sokolovskis vecākais, Jāņa Sokolovska brālis, ir Kandavas skautu vadītājs. 1937. gadā viņš Kandavas luterāņu baznīcā salaulājas ar Ernu Jēkabsoni. Jauno pāri, ieejot baznīcā, sumina Kandavas skauti, formās tērpti,

Sokolovsku ģimene 1938. gada vasarā. Jānis, Matilde un bērni: Jānis, Gunārs, Vilnis, mātei klēpī – Alberts.

stāvēt ceļa abās malās goda sardzē. Alberts Sokolovskis I ar savu ģimeni visu mūžu nodzīvo Kandavā, pēdējā dzīves posmā – Raiņa ielā 12.

Kandavas adventistu draudze skaitliski nekad nav bijusi liela. Dibināšanas dienā ir 13 locekļi; 1936. gadā – 30 locekļi. Pēc Kārļa Ulmaņa nākšanas pie varas 1934. gadā tiek mainīta valsts attieksme pret Septītās dienas adventistu draudzi. 1937. gadā tiek noteikta draudžu pārreģistrēšana. Pēc jaunajiem noteikumiem draudzē jābūt ne mazāk kā 50 locekļiem. Daudzas mazās draudzes likvidē. Kandavas draudzei pievieno Sabiles un Lielrendas draudzes locekļus, tā iegūstot nepieciešamo skaitu. Draudzē par mācītāju drīkst strādāt tikai garīgo lietu pārvaldē apstiprināta persona. Valsts vara stingri kontrolē draudžu, kā arī Draudžu savienības darbību.

Kandavas adventistu draudze izdzīvo labos Ulmaņa laikus. Izdzīvo arī padomju varas pirmās okupācijas laiku Otrā pasaules kara sākumā.

Arī kara laikā, vācu okupācijā, draudze darbību nepārtrauc. Neilgu laiku draudze tiek izdzīta no telpām Ozolu ielā 4. Tanī laikā dievkalpojumus notur draudzes locekļu mājās vai dzīvokļos. Un tomēr *fogēlticīgie* neizzūd.

Ir zināmi gadījumi, kad draudzi

atrod vācu karavīri, ticīgi adventisti. Dievkalpojums notiek “Ciemniekos” – mūsmājās (Jāņa un Matildes Sokolovsku ģimenes mājās). Lielajā istabā dzīvo 10 vācu karavīri. Blakus istabā, kurai ir ieeja no mājas otras puses, notiek dievkalpojums. Cilvēki sēdēdami ap galdu un gultās. Mācītājs runā svētrunu. Paveras durvis, ienāk vācu karavīrs pilnā apbruņojumā, noņem automātu, noliek uz kumodes un pievienojas dievkalpojumā. Mans tētis, protot vācu valodu, ienācējam piesēžas blakus un tulko runāto. Izrādās, ka viņš nav no Kandavā dzīvojošajiem karavīriem, bet no kādas caurbraucošas vācu armijas daļas, kas uz brīdi apstājusies atpūtā. Un pat šādā situācijā dievbijīgais karavīrs atrod draudzi – svešā vietā un svešā valodā.

Citā reizē dievkalpojumā negaidīti ienāk kāds vācu armijas karavīrs – latvietis no Alūksnes adventistu draudzes. Pēc kara viņš atgriežas Alūksnē, kur nodzīvo ilgu gadu un Alūksnes draudzē kalpo par draudzes vecāko. Šobrīd viņa dēls turpina tēva iesākto, arī kalpodams par draudzes vecāko Alūksnes adventistu draudzē.

Vai vienmēr kara laikā, vācu okupācijā, draudzes darbība bija tik mierīga? Kandavas draudzi satricināja traģiskas ziņas no citām

Latvijas draudzēm. Vēsts no Saldus draudzes: leģionā iesaukts Matiss Rožkalns. Viņš atsacījies sabatā (sestdienā) pildīt dienesta uzdevumus un lietot ieročus. Ierindas priekšā Matiss apcietināts. Viņš nonācis koncentrācijas nometnē un 1945. gada 23. martā ticis nošauts. Vēsts no Valmieras draudzes: mācītājs Kārlis Fogelis (Ernesta Fogeļa dēls) draudzes sapulcē nolašījis vēstuli, saņemtu no leģionā iesaukta draudzes locekļa, kurš raksta, ka viņam izdevies gūt brīvību sabatā (svētajā dienā) un nelietot ieročus. Kāds klātesošais par to sūdzējies vācu varas iestādēm. Kārli Fogeli arestē un aizsūta uz koncentrācijas nometni. Brīnumainā kārtā viņš izdzīvo. Pat tad, kad Kārlis tiek iedzīts gāzes kamerā, kur visi aiziet bojā, viņš paliek dzīvs. Pēc kara Kārlis Fogelis atgriežas Valmierā. Pēc pārdzīvotā viņš vairs nevēlējas saukties vāciskajā *Karl Fogel*, bet mainīja vārdu un uzvārdu uz Pauls Pokulis un nodzīvoja vēl garu mūžu, kalpodams par mācītāju dažādās Latvijas Septītās dienas adventistu draudzēs. Ja mācītājs Pauls Pokulis atvaļinājumos iegriezās Kandavā, tad draudzē tie bija svētki. Pauls Pokulis uzticīgi sludināja savu Glābēju Jēzu Kristu, krustā sisto!

(Turpinājums februāra numurā.)

Augšējā rindā 1. no labās – Anna Fogeļe, 3. no kreisās – Anna Smiltiņa; 2. rindā no kreisās – 1. Katrīna Zēgnere, 3. Marija Sokolovska, 4. Krišs Smiltiņš, 6. Ernests Fogelis, 7., 8. – Jānis un Kristīne Builes ar dēlu Armandu, 9., 10. – Jānis un Matilde Sokolovski, 11. – Jānis Krauliņš ar dēlu Oļģertu; 1. rindā no labās 1. – Olga Krauliņa, dz. Fogeļe ar dēlu Jāni, no kreisās 1. – m. Ušerovska, 3. – Kārlis Smiltiņš, 4. Adele Smiltiņa.

RADĪTĀJA DĀVĀTĀ

veselības programma

Dieva žēlastībā esam piedzīvojuši jaunu gadu. Vai līdz ar jauno gadu ir piedzīvojuši arī kāda apņemšanās? Piemēram, atbildīgi izturēties pret Dieva dotajiem veselības principiem. Ja tā, tad esat atsaukušies Dieva aicinājumam, jo katra laba doma un vēlme pēc labā ir kā dāvana, kas **“.. nāk no augšienes, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas.”** (Jēk. 1:17).

Šajā gadā, sākot ar februāri, rubrikā “Veselība” aplūkosim programmu, kuru Dievs ir devis cilvēkiem jau pie radīšanas un kuru varam pieņemt kā rokasgrāmatu, lai dzīvotu pilnvērtīgu dzīvi.

Jēzus nāca uz šo zemi, lai mūs glābtu un atjaunotu grēka noārdīto ceļu atpakaļ pie Dieva. Viņš saka: **“Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.”** (Jāņa 10:10) Kā šie Jēzus vārdi var piepildīties tavā dzīvē? Meklēsim atbildi Bībelē, jautāsim dievbijīgiem ārstiem un gūsim iedvesmu no citu piedzīvojumiem – to visu ietver CREATION Health programma. Šajā – ievada reizē – piedāvājam jums to kā centrālo žurnāla tēmu.

KAS IR CREATION HEALTH PROGRAMMA?

Tā ir veselības atjaunošanas programma, ko izstrādājuši ārsti no ASV slimnīcas “Florida Hospital”. Programmas mērķis ir palīdzēt cilvēkiem sasniegt maksimālu garīgo, fizisko, emocionālo un sociālo veselību. Šī mērķa sasniegšanai programmā ietverti 8 soļi jeb 8 veselības pamatprincipi: izvēle, atpūta, vide, aktivitāte, uzticība, attiecības, dzīves perspektīva, uzturs.

Pirmais solis CREATION Health veselības programmā ir:

IZVĒLE

Vai tev patīk saņemt dāvanas? Izvēle ir viena no lielākajām Dieva dāvanām!

“Izvēlieties šodien paši sev, kam jūs kalposit.. Bet es un mans nams – mēs kalposim Tam KUNGAM.” (Jozuas 24:15)

Meivisa Lindgrēna (Mavis Lindgren), viņas pašas vārdiem izsakoties, bija “tipiska vecmāmiņa”, kura 62 gadu vecumā dzīvoja “ierastu, neaktīvu dzīvesveidu”. Viņai bija 9 kilogrami liekā svara, spēku izsīkums, un viņa bieži cīnījās ar slimībām. Gadā, kad viņu piemeklēja četri plaušu karsoņi, Meivisa

beidzot apzinājās vajadzību mainīt dzīvesveidu. Pēc dalības lekcijā, kurā izskanēja mudinājums uzņemties atbildību par savu veselību, Meivisa izdarīja izvēli – sākt kustēties. Iesākumā viņai bija grūti izdomāt, kā to īstenot. Tā kā Meivisa nevarēja paskriet, viņa izvēlējās rīta pastaigas, kuru tempu palēnām kāpināja. “Es nolēmu iet ātri,” viņa atceras, “tad iesāku arī nedaudz skriet.” Meivisa skrēja ar vien ilgāk un tālāk, līdz ik rītu noskrēja četras jūdzes (6,4 km). Viņas pulss miera stāvoklī samazinājās no 74 līdz 54, viņa pazaudēja visus 9 liekos kilogramus, un hemoglobīna rādītāji uzlabojās. Visbeidzot viņa pamanīja kādu īpaši būtisku izmaiņu: “Es vairs neslimoju! Justies labāk – tā ir tāda svētība!”

70 gadu vecumā Meivisa noskrēja savu pirmo maratonu. Laika posmā no 70 līdz 90 gadu vecumam viņa noskrēja 75 maratonus, t.i., vidēji četrus gadā. 80 gadu vecumā viņas veselības testi uzrādīja apbrīnojamus rezultātus – sirds un plaušu efektivitāte bija pielīdzināma 22 gadus vecai sievietei.

Meivisa Lindgrēna nodzīvoja līdz 104 gadu vecumam. Viņas dzīve kalpo par iedvesmu visu vecumu cilvēkiem – uzņemties atbildību par savu veselību un spert pirmo soli ceļā uz pārmaiņām.

PIRMAIS SOLIS

Izvēle ir pirmais solis ceļā uz ko labāku. Pirms varam sasniegt pozitīvas, noturīgas un ilgtspējīgas pārmaiņas jebkurā dzīves sfērā, mums vispirms tas ir jāizvēlas. Visaptverošākajā nozīmē izvēle nozīmē spēju izvērtēt iespējas un pieņemt lēmumu. Bieži vien mēs to darām neapzināti. Pat izvēle nedarīt neko vingrina mūs izvēles izdarīšanā. Patiesībā, ar ļoti nelieliem izņēmumiem, visu, ko darām, mēs vispirms **izvēlamies** darīt. Mēs izvēlamies, balstoties uz to, kas mūs motivē – tā ir vai nu patika un ideālisms, vai arī nepatīkamas sekas. Mēs pārdomājam zaudējumus salīdzinājumā pret ieguvumiem un tad izvēlamies rīkoties vai nerīkoties.

Kā tas attiecas uz CREATION Health? Tiklīdz atzīstam izvēles spēku, mēs pārstājam justies kā upuri un sākam uzņemties atbildību par savu dzīvi. Mēs nespējam kontrolēt visu, bet varam kontrolēt savu attieksmi un to, kā reaģēsim.

DAUDZ IZVĒĻU

Šodien ir tik daudz dažādu piedāvājumu, reklāmu, ideju un izvēļu! Kā visā šajā piedāvājumu jūklī neapmaldīties? Iegaumējiet turpmāk minētos Bībeles tekstus, lai zinātu, kā pretoties daudzo piedāvājumu tirānijai:

“Es esmu mācīties būt pieticīgs ar to, kas man ir.” (Filipiešiem 4:11)

Mums vajadzētu pārliecināties, ka mūsu rīcība ir saskaņā ar mūsu gribu, pārliecību un to, ko vēlamies sasniegt. Šai izvēles dāvanai seko arī atbildība izdarīt gudru izvēli.

“Jo Dievs nav nekārtības, bet miera Dievs.” (1. Korintiešiem 14:33)

IZVĒLES BRĪVĪBA

“Un Dievs Tas Kungs dēstīja dārzu Ēdenē, austrumos, tur Viņš ielika cilvēku, ko bija veidojis. Un Dievs Tas Kungs lika izaugt no zemes ikvienam kokam, kuru bija patīkami uzlūkot un kas bija labs, lai no tā ēstu, bet dārza vidū dzīvības kokam un laba un ļauna atzišanas kokam.” (1. Mozus 2: 8, 9)

“Un Dievs Tas Kungs pavēlēja cilvēkam, sacīdams: “No visiem dārza kokiem ēzdams ēd, bet no laba un ļauna atzišanas koka tev nebūs ēst, jo tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi.” (1. Mozus 2:16, 17)

Jau kopš Ēdenes Dievs ir devis cilvēcei brīvu iespēju izvēlēties. Šī īpašā dāvana tiek akcentēta visā Bibēlē: **“Svabadībai Kristus mūs ir atsvabinājis. Tad nu stāviet stipri un neļaujieties atkal iejūgties kalpības jūgā!” (Galatiešiem 5:1)**

Brīvība Dievam ir svēta. Viņš nepiespiedis mūs būt lēnprātīgiem, nesavtīgiem un laipniem, Viņš dāvā izvēles iespēju – mīlēt vai nemīlēt Viņu. Visā Savas zemes kalpošanas laikā Jēzus saglabāja cieņas pilnu attieksmi pret ikviena cilvēka tiesībām izvēlēties sekot Viņam.

Dievs, būdams visuma Valdnieks, arī cilvēkiem ir dāvājis iespēju būt valdniekiem pār savu gribu un izvēli. Kāda brīnišķīga iespēja – sadarboties ar Viņu, to, Kurš mūs mīl un ilgojas darīt patiesi brīvus!

DIEVS UN VESELĪBU VEICINOŠAS IZVĒLES

“Izvēlies dzīvību, ka dzīvotu gan tu, gan tavi pēcnācēji, mīlēdams To Kungu, savu Dievu, paklausīdams Viņa balsij un Viņam pieķerdamies, jo Viņš ir tava dzīvība un tavu dienu garums.” (5. Mozus 30:19, 20)

“Es tevi mācīšu un rādīšu ceļu, pa kuru tev jāstaigā, Es pār tevi turēšu nomodā Savu aci.” (Psalmus 32:8)

CIK SVARĪGAS IR TAVAS DOMAS?

“Jo kā viņš domā savā sirdī, tāds viņš ir.” (Salamana pamācības 23:7 NKJV tulk.)

Izvēlieties savas domas; tās kļūst par jūsu vārdiem.

Izvēlieties savus vārdus; tie kļūst par jūsu rīcību.

Izvēlieties savu rīcību; tā kļūst par jūsu ieradumiem.

Izvēlieties savus ieradumus; tie kļūst par jūsu raksturu.

Izvēlieties savu raksturu; tas kļūst par jūsu likteni.

Izvēlieties savu likteni; tas kļūst par jūsu dzīvi šodien un mūžīgi.

“Kas vismazākā lietā ir uzticams, tas arī lielās lietās ir uzticams, un, kas vismazākā lietā ir netaisns, tas arī lielās lietās ir netaisns.” (Lūkas 16:10)

PALĪDZĪBA

Katru dienu varam Dievam lūgt: “Ko Tu gribi, lai es daru?” Tad ieklausieties Dieva Gara klusajā balsī, lasot Viņa Vārdu – Bibēli.

“Nododies Dievam ik rītus”, iesaka Elena Vaita. **“Atvēli Viņam visus savus plānus, lai tie Viņa gudrībā un aizgādībā tiktu piepildīti vai atmesti. Tā dienu no dienas tu varēsi atrasties Dieva rokās, un tava dzīve vairāk un vairāk veidosies Kristus līdzībā.”** (Ellena Vaita, Ceļš pie Kristus, 70.lpp.)

IZDARĪT VESELĪGAS IZVĒLES NOZĪMĒ IZVEIDOT STIPRU PAMATU

“Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.” (Jāņa 10:10)

Grieķu vārds “dzīvība” (“dzīve”) šajā teikumā ir ZOĒ – ‘dzīvība (dzīve) tāda, kāda tā ir Dievam’.

Veltiet mirkli, lai pārdomātu savu pašreizējo dzīvi un salīdzinātu to ar ZOĒ – Dieva dzīvi. Tieši tāda ir

CREATION Health programma – dzīve, kurā Viņš ilgojas dalīties ar jums. Vingriniet savu izvēles spēku un izvēlieties ZOĒ dzīvi.

KO PAR IZVĒLI VARAM MĀCĪTIES NO BĪBELĒ MINĒTAJĒM PIEMĒRIEM?

ĀDAMA UN IEVAS TRAGISKĀ IZVĒLE

“Bet čūska bija visviltīgākā no visiem lauku zvēriem, ko Dievs Tas Kungs bija radījis. Tā teica sievai: “Vai tad tiešām Dievs ir teicis: neēdiet ne no viena koka dārzā?” Sieva teica čūscai: «Mēs ēdam no koku augļiem dārzā, bet par tā koka augļiem, kas ir dārza vidū, Dievs teicis: no tā jums nebūs ēst, nedz to aiztikt, citādi jūs mīrīsīt.” Tad čūska teica sievai: “Jūs mirt nemīrīsīt, bet Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tā ēdīsīt, jūsu acis atvērsies un jūs būsīt kā Dievs, zinādami labu un ļaunu.» Un sieva redzēja, ka koks ir labs, lai no tā ēstu, un ka tas jo tikams acīm un iekārojams, ka dara gudru. Un viņa ņēma no tā augļiem un ēda, un deva arī savam vīram, kas bija ar viņu, un viņš ēda. “Tad viņu abu acis tapa atvērtas, un viņi atzina, ka viņi bija kaili, un viņi savija vīges lapas un taisīja sev gurnu apsējus.” (1. Mozus 3:1-7)

Lai gan viņi bija radīti pilnīgi un dzīvoja nevainojamā vidē, Ādams un Ieva izvēlējās nepaklausīt. Nepaklausības sekas bija nāve, jo “grēka alga ir nāve”. (Rom.6:23)

JĒZUS – DIEVA ATBILDE UZ ĀDAMA UN IEVAS IZVĒLI

“Mēs visi maldījāmies kā avis, ikviens raudzījās tikai uz savu ceļu, bet Tas Kungs uzkrāva visus mūsu grēkus Viņam. Kad Viņš tika sodīts un spīdzināts, Viņš padevās un neatdarīja savu muti kā jērs, ko ved nokaušanai, un kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā; tā Viņš apklusa un neatdarīja savu muti. No smagiem pārdzīvojumiem un tiesas spaidiem Viņš gan dzīvē bija atsvabināts. Bet kas gan no Viņa laikabiedriem izprata Viņa

dzīves gaitu un padomāja par to, ka Viņš jau bija aizrauts no dzīvo pasaules, ka manas tautas pārkāpumu dēļ Viņam bija uzlikts sods? Kapu Viņam ierādīja ar bezdievjiem, bet savā nāvē Viņš bija ar bagāto, kaut gan nekādu netaisnību Viņš nebija darījis un viltības nebija Viņa mutē.” (Jesajas 53:6-9)

Jēzus izvēlējās nākt uz šo zemi un atdot dzīvību par mums. Kas par apbrīnojamu mīlestību! Pateicoties Viņa izvēlei, arī mēs varam dzīvot.

IZVĒLES IEGUVUMI

“Beidzot vēl, brāļi [un māsas], kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patikams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!” (Filipiešiem 4:8)

Kad piepildām dzīvi ar labo, skaisto un jauko, mums vairs neatliek laika nevērtīgajiem, bezjēdzīgajiem un negatīvajiem dzīves aspektiem. Ja varam piedot, atbrīvoties no ievainojumiem un pievērst uzmanību citu cilvēku labajām īpašībām, tad varam baudīt dziļākas un mīlošākas attiecības. Šis atziņa palīdz mums piepildīt savus šķīvjus ar labu ēdienu, savas naktis – ar netraucētu miegu un veidot ap sevi vidi, kura atspirdzina un dziedina. Pozitīva izvēle iedvesmo piepildīt sapņus un dzīvot mērķtiecīgi.

LŪGSIM NO DIEVA SPĒKU, LAI ŠO ĪPAŠO DĀVANU – IZVĒLI – VARAM AR PATEICĪBU UN ATBILDĪBU LIETOT!

***IZVĒLE – “Tu esi vienu soli tālāk ceļā uz labāku dzīvi!”
Par šī teikuma patiesumu liecina Ievas un Aiņa piedzīvotais:***

IEVA:

“Mācījos un vakaros strādāju par auklīti. Gulēt gāju vēlu un cēlos agri. Pat neatceros, kā sāku dzert kafiju. No sākuma pa retam, vēlāk – jau regulāri. Pēcpusdienās parasti izjutu nogurumu un īpašu vajadzību sevi uzmundrināt, lai darbā būtu spēks. Šad tad sanāca strādāt pat līdz 23.00, tad ap 21.00 vajadzēja vēl

vienu kafijas krūzīti. Neatceros, cik ilgi dzīvoju draugos ar kafiju, bet šai draudzībai nebija laba rezultāta. Kādu dienu, piedaloties sev ļoti nozīmīgā profesionālās izglītības pasākumā, man sākās sirdsklauves, bet es to centos ignorēt. Novēlu vainu uz satraukumu. Izturēju dienas spriedzi, lai arī sirds daudzjās kā negudra. Aizkrita ausis, un bija grūti koncentrēties. Nevienam neko neteicu un darīju visu, lai neviens nenojaustu, ka man ir tik slikti. Vakarā ar draugiem jauki pavadījām laiku, bet man nepavisam nebija labi, izsauca ātro palīdzību. Man sadeva zāles, izjautāja un ieteica aiziet pie ārsta. Ārsts izrakstīja regulāri lietojamās zāles un zāles brīžiem, kad sajūtīšos slikti, un ieteica sevi pataupīt. Sāku domāt – kur lai taupu? Ko lai daru, bet ko nedaru?! Tā nu turpināju uzmundrināt sevi ar kafiju un nēsāt kabatā zāles, ja atkal sākas sirdsklauves. Parādījās arī citas veselības problēmas. Bija zems asinsspiediens, tāpēc ieteikums padzert kafiju šķita loģisks – kafija taču pacel asinsspiedienu, un man patika šis ieteikums! Bija ārsti, kas tikai izrakstīja zāles, bet kādam arī sanāca laiks aprunāties. Tā nu manā prātā tika iesēta doma, ka kaut kas tiek darīts ne tā, kā vajadzētu, un organisms signalizē, iededzot “sarkano lampiņu” – tikpat kā automašīnas panelī. Ārsts man iedeva informāciju, bet Dievs to palīdzēja pieņemt un ieviest dzīvē. Kāds ārsts man pateica tieši – katru reizi, dzerot kafiju, es “iesperu savai sirdij”, tāpat pati daru sev pāri. Ja nav enerģijas, to vajag radīt pareizā veidā. Šie vārdi mani dziļi aizskāra, sāku domāt. Man ir tikai 21 gads, un es jau sūdzos par sirdsdarbību!!! Nonācu pie nopietnas atziņas – sirdij pāri darīt negribu un kalpot kafijas tasei ir stulbi! Apzinājos, ka būt atkarīgai no krūzītes kafijas ir ATKARĪBA. Esmu spītīga, un man ļoti patīk darīt to, ko gribu. Šoreiz spītība nāca man par labu. Man bija tikai viena doma – krūzīte kafijas mani neverdzinās! Pagāja 4 gadi ar uzvarām un zaudējumiem, bet uz mērķi – nedarīt sev pāri.

Tobrīd es zināju, ka Dievs ir, bet Viņu nelūdzu un nemeklēju, taču šobrīd, kad meklēju Viņa prātu un klātbūtni, esmu pateicīga par Dieva

vadību un žēlastību. Šobrīd redzu tīru Dieva vadību un Svētā Gara darbu pie manas sirds – gan fiziski, gan garīgi.

Šodien, kad rakstu, man ir 36 gadi un es jūtos labāk nekā tad, kad man bija 21. Rīta kafijas vietā izmantoju kontrastdušu, un tas tiešām ir efektīvi! Zemo asinsspiedienu paceļu ar sporta aktivitātēm un fizisku darbu dārzā.”

AINIS:

“Lēmumi, ko par labu savai veselībai pieņemu pirms 17 gadiem, ir cieši saistīti ar manu atgriešanās stāstu. Vidusskolas laikā un mācoties 1. kursā universitātē, man patika vienaudžu sabiedrība un ar to saistītās izklaides, kurās neiztrūka alkohols un cigaretes. Nebiju ballīšu karalis, bet diemžēl ar alkoholu biju vairāk uz “tu” nekā uz “jūs”. Nevaru noliegt, ka bija jautri, bet morālās pagiras un rezultātu pasliktināšanas sportā man lika domāt. Redzēju likumsakarību – ar šādu dzīvesveidu vairs nevarēju sportā paveikt to, ko iepriekš varēju, un tas man nepatika – grauza manu es. Sekoja arī vairāki secīgi negatīvi notikumi manā jaunībā dzīvē, kuru problēmu cēlonis bija alkohols. Aktuāli kļuva jautājumi par to, kur ved manas izvēles, kāda ir dzīves jēga, kāpēc es dzīvoju. Jaunā, 2003. gada svinībās sapratu, ka tā vairs turpināt nevēlos, un pieņemu lēmumu vairs nelietot alkoholu un cigaretes. Atsāku skriet un izlēmu piedalīties piedzīvojumu sacensībās. Jēzu tad vēl nepazinu kā savu Glābēju, bet Viņš sagatavoja manu miesu un prātu, lai es Viņam atsauktos pēc gada. Atguvu sportisko formu, vairs nebija depresijas un mokošo jautājumu par dzīves jēgu. Atskatoties uz izvēlēm, ko izdarīju pirms 17 gadiem, varu apgalvot, ka Svētais Gars bija Tas, kurš darbojās pie manis, deva gribu mainīties un spēku izturēt.”

*Pēc “Creation Health” materiāliem
rakstu sagatavoja
Agris un Baiba Bērziņi*

TRĪS EŅĢEĻU VĒSTIS

“Trešā eņģeļa vēsts, kas sevi ietver pirmā un otrā eņģeļa vēstis, ir vēsts šim laikam. Mums jāpaceļ karogs, uz kura rakstīts: “Dieva baušļi un Jēzus ticība.” Pasaulei drīz būs jāatbild Lielajam Likumdevējam par Viņa pārkāptajiem likumiem, šai laikā nedrīkst pazaudēt no skata mums tuvojošos lielos notikumus.” (E. Vaita. Liecības draudzei 8, 198)

Šodien ne mazums jautā: “Kas ir šīs vēstis? Kāda ir to būtība? Cik nopietnas tās ir un kā tās paust?” Nesen bija Bībeles studiju materiāls par Atklāsmes grāmatu, kuras centrā – 14. nodaļā, no 6. līdz 12. pantam – šīs vēstis ir atrodamas.

“Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū, tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām. Viņš sauca stiprā balsī: “Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus. Vēl cits eņģelis, otrs, sekoja un sauca: “Kritusi, kritusi lielā Bābele, kas apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu.” Un vēl cits, trešais, eņģelis sekoja tiem un sauca stiprā balsī: “Ja kas pielūdz zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai savas rokas, Tam būs arī jādzer

Dieva dusmu vīns neatšķaidīts, kas ieliets Viņa bardzības kausā, un tam jācieš moka ugunī un sērā svēto eņģeļu un Jēra priekšā. Un viņu mocību dūmi paceļas augšup mūžu mūžos; un nav miera ne dienu ne nakti tiem, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu un pieņem viņa vārda zīmi. Šeit vajadzīga svēto pastāvība, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību.”

Jāatzīst, ka neviena cita draudze jeb konfesija nepievērš uzmanību šim Bībeles tekstam – tikai Septītās dienas adventisti. Skarbā, noteiktā valoda droši vien ir samulsinājusi un ne vienam vien pat radījusi vēlēšanos neņemt nopietni vērā to, kas šajā Rakstu vietā teikts. Kā tā? Kam ir izdevīgi novērst uzmanību no trīs eņģeļu vēstīm? Iedziļinoties tajās, domāju, mēs atradīsim atbildi.

Apustulis Jānis redz “eņģeli laižamies debesu vidū, tam bija mūžīgs evaņģēlijs” (6. p.). Tātad – mūžīgā labā vēsts par Jēzu Kristu un Viņa Upuri. Vai to var nesludināt? Evaņģēlija vēsts būtība ir glābt, pasargāt no grēka un bojāejas. Ja tas ir skaidrs, kur tad ir problēma?

Viens otrs man jautā, vai šo vēsti jāsludina tā, kā tas atspoguļots Atkl.14:6-12? Domāju, nav šaubu, ka šīs 3 eņģeļu vēstis pašas skaidri norāda, cik svarīgi un būtiski ir, lai katrs no mums tieši to darītu.

Intresanti, ka šīs vēstis ir jāpasludina “virs zemes, un visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām”. Un to eņģeļi dara – tie “skaļi, stiprā balsī sauc”. Kāpēc? Jo tā ir nopietna

informācija un tā jādzird visiem.

Pēc šīs informācijas no 13. p. seko plauja. Kristus “ar sirpi”, šķirojot to ievāc... Tātad šīm vēstīm nepārprotami jātiek pasludinātām, lai katrs varētu izdarīt pareizo izvēli, pirms notiek minētā plauja. Tāpēc visās trīs vēstīs eņģeļi skaļi sauc, lai viņu vēstis sadzirdētu ikviens.

Kas ir šie eņģeļi? Mat. 11:10 par Jāni Kristītāju sacīts: “Redzi, Es sūtu Savu eņģeli Tavā priekšā, kam būs Tev ceļu sataisīt.” E. Vaita saka: “Vēsts Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā ir vēsts, kura mums jānes pasaulē.” (“Liecības draudzei” 8, 27) Kāpēc? “Septītās dienas adventisti šajā pasaulē īpaši nozīmē ir nolikti par sargiem un gaismas nesējiem. Viņiem uzticēts pēdējais brīdinājums bojā ejošajai pasaulei. Uz viņiem no Dieva Vārda spīd brīnīška gaisma. Tiem uzdots vissvarīgākais un vissvinīgākais darbs – pasludināt pirmo, otro un trešo eņģeļu nesto vēsti. Otra tik svarīga un nozīmīga darba vispār nav, tādēļ tie nedrīkst

“Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda.

pieļaut, lai kaut kas cits vēl saistītu viņu uzmanību. Vissvarīgākās patiesības, kādas jebkad ir uzticētas mirstīgajiem, tagad dotas mums, lai mēs tās pasludinātu pasaulei. Tam jābūt mūsu darbam. Pasaule ir jābrīdina, un Dieva ļaundim ir jāattaisno tiem dāvātā uzticība.” (“Liecības draudzei” 9, 20)

Jautājums – vai mēs to darām, vai attaisnojam šo uzticību? Lai pasludinātu un brīdinātu pasauli, mums pašiem jābūt skaidrībā par šīm vēstīm. Cik daudz par to ir runāts draudzēs? Ne tikai, ka tas mums jādara, jāsludina šīs trīs eņģeļu vēstis, bet – kā tieši tās pasniegt. Pasniegt tā, ka tās tiek pieņemtas un ka, Kristum atnākot, daudzi tiek izglābti. Tā ir šo vēstu galvenā būtība – tikt sagatavotiem Kristus otrajai atnākšanai. Atkl. 6:16 un 17 redzam, ka ļoti daudzi būs nesagatavoti un sauks pat uz klintīm, lai tās viņus paslēpj no „Jēra dūsmām”, sakot: „Kas var pastāvēt?” Lūk, no tā mūs grib pasargāt trīs eņģeļu vēstis. Tāpēc ir svarīgi tās pēc iespējas aptvert un līdzdalīt tālāk pasaulē.

Droši vien, ne visi pilnīgi izprot šīs vēstis un zina to izcelsmes sākotnējo nozīmi – ka, noslēdzoties garajam pravietojuma laika posmam, daudzos pamodās interese to pētīt un meklēt, kā tas atklāts Atkl. 10. nodaļā. Pētot Dan. 8:14, pareizi tika noteikts 1844. gads, bet palika neizprasta svētnīcas šķīstīšana. Viņi gaidīja Kristu atnākam tūlīt, un šī vēsts bija viņiem “mutē salda”, bet “iekšās rūgta” (Atkl. 10:10). Pēc lielās vilšanās tomēr palika mazs pulciņš Kristum uzticīgo, kuri neatlaidīgi turpināja izprast 2300 vakaru un rītu pravietojumu un to, kas īsti notika 1844. gadā. Kad tas viņiem tika atklāts un īpaši apstiprināts caur E. Vaitu, tie ar degsmi turpināja sludināt “tautām, ciltīm un valodām” (Atkl. 10:11). Vēsts, ko viņi sludināja, bija Atkl. 14:7 lasāmā 1. eņģeļa vēsts: “Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda.”

Agrāk trīs eņģeļi bija redzami mūsu draudzes logo, un reizēm tos attēloja ar taurēm rokās. Joēla 2:1 un 15 teikts: “Pūtiet taures..!” Kādēļ? “Jo tā Kunga diena nāk, tā ir tuvu!” (1.p.)

Lūk, kā jāpasludina! 1. Kor. 14:8 Pāvils saka: “Ja taure izdod neskaidru skaņu, kas tad gatavosies karam?” Par

kādu karu runā Pāvils? Sātans zina, ka viņam palicis pavisam maz laika (Atkl. 12:12) un sadusmots nonāk un karo, kā tas aprakstīts tās pašas nodaļas 17. pantā: “Pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu.”

Arī apustulis Pēteris brīdina un aicina: “Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretnieks – velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt.” (1. Pēt.5:8) Cīņa par dvēselēm, kā jau lasījām 2. un 3. eņģeļa vēstīs, būs briesmīga. Par to pārliecināsimies vēlāk, kad tuvāk ieskatīsimies šajās vēstīs.

Un tā – 1. eņģeļa vēsts. No 1844. gada tā tiek bazūnēta, skaļi pasludināta: “Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu...!” “Bīstieties” – kas ar to domāts? Mēs saprotam, ka bailes pašas par sevi nav nekas labs, un te par to nemaz nav runa. Dievs negaida, lai mēs drebētu Viņa priekšā, bet vēlas pavisam ko citu. To apliecina nākošie vārdi: “dodiet Viņam godu!” “Bīties” nozīmē – dot godu, apzināties Dieva varenību, svētumu u.t.t.

Kāpēc tāds aicinājums, ko Kungs sagaida? No desmit baušļiem pats pirmais skan: “Es esmu tas Kungs, tavs Dievs, kas tevi izvedis no Ēģiptes zemes, no kļaušu nama. Tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā”. (2. Moz. 20:2,3) Tikai Dievam pienākas viss gods un slava. Viņš taču ir devis Savu Dēlu, kas nomiris par mums, izvedis no grēka varas stāvokļa un sagādājis mūžīgās dzīvības cerību. Kā lai negodā un neslavē Viņu par to?! Bet kā Viņam šo godu un slavu parādīt? Par to runā šis pants.

“Es Tevi esmu pagodinājis virs zemes, esmu padarījis to darbu, ko Tu Man esi devis.” (Jāņa 17:4) Ko dara Jēzus? Tas nav tikai tā – ar vārdiem

pateikt, nodziedāt, tā vienkārši, bet gan – būt paklausīgam, darīt Dieva prātu. Mat. 7:21 Jēzus saka: “Ne katrs, kas sacis: Kungs, Kungs!, ieies Debesu Valstībā, bet gan tas, kas darīs Mana Debesu Tēva prātu.”

“Bīties un dot Viņam godu” nav iespējams bez pilnīgas paklausības. Uz to aicina 1. eņģeļa vēsts. Ko īsti nozīmē “bīties”, to Jēzus Mat. 22:37 pasaka vēl tā: “Tev būs Dievu savu Kungu mīlēt no visas sirds, no visas dvēseles un no visa sava prāta.” Ja tā mīlēsim Kungu, tad baidīsimies nepaklausīt un negodāt Viņu. Mēs taču šodien redzam – kā pie sevis, tā citiem –, kāds gods reizēm tiek dots Visuvarenajam, Milošajam, Lielajam Dievam. Vai tas vienmēr ir patiens? Apustulis Pāvils saka, ka, gala laikam tuvojoties, būs arī tādi, kas izrādīs ārēju dievbijību, tās spēku noliedzdami (skat. 2. Tīm. 3:5). Ko nozīmē šie vārdi? Ka nebūs godbijības pret to, ko Kungs saka un sagaida. Iespējams, mēs paši to neapzināmies. Ja apzinātos, domāju, daudz kas izpaliktu. Vai gan citādi mēs tik vieglprātīgi izturētos pret to, ko Kungs atklājis Savā Vārdā un caur Praviešu Gara Liecībām? Vai tad mēs netiektos vairāk kontaktēties un vienoties, lai tomēr nonāktu pie “vienības Dieva Dēla ticībā un atziņā” (Efez. 4:13)?

Tas, ko šodien pamanām, apliecina, ka dzīvojam tiešām nopietnā laikā un tāpēc īpaši jāpasludina šīs trīs eņģeļu vēstis. Visas zīmes un notikumi parāda, ka pasaule steidzas pretim savai bojāejai. Jābūt aklam, lai to nepamanītu un nesaprastu. Tādēļ Kungs mūs aicina būt par sargiem un gaismas nesējiem. Mēs lasījām, ka Praviešu Gars saka: “Otra tik svarīga un nozīmīga darba vispār nav, tādēļ tie nedrīkst pieļaut, lai kaut kas cits vēl saistītu viņu uzmanību.”

Lūk, par ko jāpadomā, kad iedziļināsimies šajās vēstīs. Un arī par to, kāpēc Praviešu Gars tik nopietni aicina tās pasludināt un brīdināt ar tām pasauli.

*Mācītājs emeritus
Laimonis Tomsons*

(Turpinājums februāra numurā.)

“**Tev būs Dievu
savu Kungu
mīlēt no visas
sirds, no visas
dvēseles un no
visa sava prāta.**”

LABU DARĪT IR ATĻAUTS!

**LABDARĪBA NAV NABADŽĪBA.
LABDARĪBA NAV BAGĀTĪBA.
LABDARĪBA IR CILVĒKA DVĒSELES STĀVOKLIS.**

Reiz Jelgavas cietumā kāds ieslodzītais vēlējās adīt zeķītes bērnu nama bāreņiem. Kad viņš uzrakstīja iesniegumu cietuma priekšniekam ar šo lūgumu, cietuma priekšnieks uzlika savu rezolūciju ar vārdiem: «Labu darīt ir atļauts».

Ir pagājuši jau 25 gadi, darot labu cilvēkiem. Šai laikā apkalpotas 119 379 personas, izsniedzot bez maksas 3 114 311 mantu vienības. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka Dievs mums rāda ceļu, kā kļūt laimīgiem un dalīties tajā arī ar citiem.

Viss sākās ar cietumu kalpošanu 1992. gadā, kad brāļi un māsas saņēma Dieva aicinājumu doties uz cietumiem, lai tur nestu Dieva gaismu cilvēku sirdīs. Ieslodzītie mūs sagaidīja kā brāļus un māsas. Bet viņu sirdīs bieži bija dziļas

skumjas par sievietēm un bērniņiem, kuri bija palikuši bez apgādnieka un kuriem bieži trūka apģērba un pārtikas. Parasti cilvēkiem brīvībā tas pat neienāk prātā. Bērni, nevainīgi būdami, cieš. Sievām jārūpējas par bērniem vienām un vēl jāaiznes kaut kas savam «mīļajam» vīram uz cietumu. Lūk, tāda ir reālā situācija šajā misijas laukā.

Reāli apzinot šo situāciju, radās vajadzība organizēt nopietnu labdarības sistēmu. Sākumā brāļi un māsas nesa uz draudzes telpām visu, ko varēja, un krāva kaudzē. Dievnams sāka izskatīties ne pēc garīgās aprūpes telpas, bet pēc lietoto drēbju noliktavas. Nācās domāt, ko darīt, lai labdarība draudzei nekļūtu par apgrūtinājumu, bet par svētību avotu, kā tas bija iecerēts sākumā. Tika nodibināta labdarības biedrība

«Jaunā dzīve». Brāļi un māsas ar lielu prieku sāka izvērst labdarības darbu nu jau plašākā apjomā, apvienojot garīgo misijas darbu ar humāno palīdzības kalpošanu.

Laiks gāja, un tika izveidotas jau sešas struktūrvienības dažādās Latvijas pilsētās: Rīgā, Liepājā, Jelgavā, Olainē, Grobiņā. 2005. gadā biedrība ieguva jaunu nosakumu «Latvijas Humānās palīdzības centrs». Tika pieaicināti arī brīvprātīgie darbinieki ārpus draudzes. No šī laika biedrība vairs nedublē draudzei uzticētās garīgās aprūpes funkcijas, bet sniedz humāno palīdzību iespēju robežās jebkuram Latvijas iedzīvotājam. Bet joprojām biedrības statūtos ir teikums: «Atbalstīt audzināšanas darbu ieslodzījumu vietās un bijušo ieslodzīto rehabilitāciju».

Šobrīd biedrībā darbojas 22 brīvprātīgie biedrības darbinieki. Katrs dara, cik atļauj viņa laiks un spēks. Lielāko tiesu tie ir gados vecāki cilvēki – pensionāri, kuri labprāt pieliek roku pie kopējā labdarības darba, vācot un dalot Dieva svētības.

Labdarības resursu Rīgā bieži ir tik daudz, ka varam tos pat sūtīt uz dažādām invalīdu un daudz bērnu biedrībām citviet Latvijā, piemēram, uz Rēzekni, Koknesi, Ēdoli, Tukumu. Dažreiz pie mums pēc humānās palīdzības griežas arī pašvaldību sociālie dienesti.

Lai nosegtu finanšu izdevumus un iespēju robežās palīdzētu kādiem finansiāli, vācam arī finanšu ziedojumus. Lielākie sadarbības partneri šajā jomā mums ir SIA «Lenoka» (Mego) un SIA «Maxima Latvija», kuru veikalu telpās esam uzstādījuši ziedojumu urniņas, lai katrs Latvijas iedzīvotājs sev ērtā veidā var piedalīties labdarībā,

jo "labu darīt" taču "ir atļauts". Ziedojumu urniņas nestāv pie kasēm, bet atsevišķi pie sienas – mēs nevācam naudu, bet ziedojumus. Ja cilvēks iztīra kabatas no sīknaudas, tā ir tikai nauda, bet mūsu mērķis ir, lai svētības saņemtu arī pats ziedotājs. Tikai apzināti pieejot pie ziedojumu urniņas, kura stāv atsevišķi uz baltas pamatnītes pie sienas, cilvēks to dara no sirds; tad svētības viņa dzīvē neizpaliek.

Šajā ziedošanas procesā notiek brīnumi, par kuriem pateicamies Dievam savās lūgšanās. Mēs bieži aizlūdzam arī par tiem, kas salauž un apzog šīs urniņas. Kādā tiesas procesā tas bija nepilngadīgs zēns, kuram nebija tēva un kurš bieži nakšņoja, kur pagadās. Lai samaksātu mums nodarīto zaudējumu, šis zēns to atnesa tiesas zālē maisiņā – monētās. Tiesai beidzoties, mēs šo naudiņu atdevām zēnam (zaglim) atpakaļ. Samīlējām viņu un novēlējām Dieva svētības. Zēns bija ļoti pārsteigts. Arī tiesnesis nespēja to saprast. Bet tā bija laba sēkla šī nelaimīgā zēna sirdī.

Bija vēl cits gadījums, kad kāds vīrietis pēc atbrīvošanās no cietuma atnāca pie mums un saņēma pilnu somu ar drēbēm. Iedams ārā, viņš prieka pilns izsaucās: «Es nenozagu. Man iedeva!»

Vēl gribas pieminēt biedrības šogad noorganizēto labdarības koncertu Grobiņas pilsdrupās. Ap 500 Grobiņas pilsētas un tās apkārtnes gados vecāki cilvēki trīs stundas bez

maksas klausījās Latvijā pazīstamu dziedātāju sniegumu. Tas iedvesmoja un vienoja labestībā.

Katru gadu ikviens labdarības partneris saņem atskaiti par padarīto un arī atskaiti par savu ieguldījumu labdarībā tajā gadā. Gada atskaite regulāri tiek nodotas arī Valsts ieņēmumu dienestā.

Labdarība nav atpūta, bet nopietns un smags darbs. Dievs jau nav solījis vieglu dzīvi, bet laimīgu gan. Paldies Viņam par to ceļu, kuru Jēzus Kristus mums ir ieminis. «Es esmu ceļš...». Ceļš, kurš ved pie Dieva. Dievs ir svētību avots visiem, kas pie Viņa nāk. Lai Dievs svētī katru lasītāju ar prieku sirdī, kalpojot citiem!

Kāda starpība, kurš ir stiprāks, kurš – gudrāks, kurš – skaistāks, kurš – bagātāks? Jo, galu galā, nozīme ir tikai tam, vai tu esi laimīgs vai nē.

Labdarības biedrības «Latvijas Humānās palīdzības centrs» valdes priekšsēdētājs, cietumu mācītājs – kapelāns, Dieva bērns Ričards Krieviņš

(Pilna informācija un video www.lhpc.lv)

SABATSKOLAS ELEMENTI: MŪSU JAUNIEŠU DOMAS PAR MISIJAS DARBĪBU SABATSKOLĀ

Iepriekšējos “Adventes Vēstu” numuros iesāku aprakstīt sava maģistra darba atradumus, kurus guvu, aptaujājot adventistu draudžu jauniešus Rīgā. Vaicāju, kā viņi uztver četru sabatskolas elementu efektivitāti mūsu draudžu sabatskolās. Šajā rakstā uzskaitīšu jauniešu novērojumus un ieteikumus par misijas darbību (angļu valodā tam tiek izmantots vārds “outreach”, kuru latviešu valodā ir ārkārtīgi sarežģīti iztulkot).

Jauniešus uzklaušīju un intervēju trīs grupās. Katra grupa sniedza atšķirīgas atbildes uz vieniem un tiem pašiem jautājumiem, tomēr no šīm atbildēm ir iespējams saprast, ko mūsu jaunieši ir novērojuši un ko viņi vēlētos redzēt mūsu draudžu sabatskolās.

Attiecībā uz misijas darbību jauniešu atbildes ļoti atšķirās, jo daži no viņiem pat šaubījās, vai sabatskola būtu piemērota jebkādam misijas darbībai. Šāda pieredze viņiem nav bijusi.

Vienā no jauniešu grupām dalībnieki atzina, ka viņu draudžu vietējās sabatskolās notiek liecināšana par Jēzu, tomēr viņu sabatskola nav droša vieta draudzes viesiem.

Jaunieši stāstīja, ka viņu sabatskolās izskan atšķirīgas izpratnes un pat mācības, kuras draudzes viesiem rada šķietamību, ka draudzei nav vienotas nostājas Bībeles mācībā. Draudzes viesi dzird strīdus un nesaskaņas starp draudzes locekļiem; sabatskolas laikā neizskan personisks aicinājums pieņemt Jēzu Kristu par savu Glābēju. Jaunieši atzinās, ka nekad nav dzirdējuši šādu aicinājumu izskanam sabatskolā.

Tieši drošās vides trūkums, pēc jauniešu domām, noved pie tā, ka vietējo draudžu sabatskola netop par vietu, uz kurieni varētu aicināt viesus un interesentus. Daži dominējošie sabatskolas dalībnieki nomāc jebkādu Bībeles izpēti un atšķirīgu pieredzi, izņemot to, kurai dod priekšroku paši. Ja draudzes viesi

iesāk stāstīt savu personisko pieredzi, tad tā tiek nosodīta kā nekristīga, nepareiza vai nesvarīga. Vietējās draudzes sabatskolas laikā var notikt nepatīkami “pārsteigumi”, kuri mulsina pat pieredzējušos draudzes locekļus, bet vēl jo vairāk viesus. “Dažkārt”, sacīja viens no jauniešiem, “ir grūti izturēt pašas sabatskolas atmosfēru”, ar to domājot, ka šāda sabatskola nav derīga ne pašiem, ne misijas darbībai.

Kāds no jauniešiem ieteica, ka vietējās sabatskolas varētu izveidot īpašas grupas viesiem un interesentiem, kuras varbūt vadītu draudzes mācītājs vai pieredzējis skolotājs. Tur varētu aplūkot tematus, kas vairāk piemēroti cilvēkiem,

**Kāpēc
sabatskolas
laikā
neizskan personisks
aicinājums pieņemt
Jēzu Kristu par savu
Glābēju?**

**Vai
sabatskola ir
tikai draudzes
iekšējais pasākums?
Vai tomēr tās
tālākais mērķis ir
aizsniegt apkārtējo
sabiedrību?**

kuri nav pazīstami ar kristietību, adventistu *sarunvalodu* un simboliku. Tas būtu noderīgi, jo bieži vien draudzes viesi sabatskolā pat netiek ievēroti, viņu vajadzības un intereses netiek ņemtas vērā. Vietējās sabatskolas vadītāji kā savu galveno uzdevumu uzskata apcerējuma izņemšanu, bet ne draudzes viesu un draudzes locekļu garīgo vajadzību apmierināšanu.

Jaunieši minēja, ka jauniešu sabatskolas grupas mēdz apmeklēt ielūgti jaunieši, kuri nepieder draudzei. Šajās grupās tie nesaskaras ar negācijām, kuras var būt pieaugušo sabatskolas klasēs. Jauniešu klasēs viņi var uzdot pat “mulķīgus jautājumus”, netiekot izsmieti vai nosodīti par savu nezināšanu. Tomēr kopumā jaunieši atzina, ka viņiem nav pieredzes misijas darbā sabatskolas laikā. Viņi labi saprot, ko nozīmētu šāda misijas darbība, tomēr nespēj to pat iedomāties pašreizējās vietējās sabatskolas apstākļos.

Viens no jauniešiem aprakstīja gadījumu, kad sabatskolas laikā draudzē bija ieradies kāds svešinieks. Viņš bija atnācis pirmo reizi. Neviena viņu nepazīna. Sabatskolas klasē bija tikai draudzes locekļi. Tomēr

**Draudzēm
jāattīsta
viesmīlības
dāvana un
jāpielāgo sava
sarunvaloda
draudzes viesiem.**

**Drošas vides
trūkums
noved pie tā,
ka vietējo draudžu
sabatskola netop
par vietu, uz kuriem
varētu aicināt viesus
un interesentus.**

skolotājs turpināja nodarbību tā, it kā sabatskola nebūtu paredzēta misijai, bet – savējiem. Draudzes viesis kādu laiku pasēdējis starp “ekspertiem”, paklausījies adventistu *sarunvalodu*, piecēlies un gājis projām. Nevien no sabatskolas dalībniekiem nepainterēsējās, kas bija šis cilvēks.

Šis apstāklis, protams, var izraisīt jautājumu: vai tad viena nejauša draudzes viesa dēļ būtu jāmaina sabatskolas temats un jāatkāpjas no sabatskolas apcerējuma? Vienu reizi skolotājs pieļaus atkāpes, otru reizi, un tad katru reizi uz sabatskolu iesāks nākt viesi un interesenti. Ja katru reizi viesi nokļūs sabatskolas uzmanības centrā, kas notiks ar mūsu sabatskolu un apcerējumu?

Iespējams, tās ir bažas par anarhiju, kura varētu izcelties mūsu sabatskolā draudzes viesu dēļ. Taču uzdosim jautājumu no citas puses: vai sabatskola notiek esošo draudzes locekļu dēļ, vai arī to dēļ, kurus šie draudzes locekļi vēlas pievest tuvāk Kristum? Vai sabatskola ir tikai draudzes iekšējais pasākums? Vai tomēr sabatskolas tālākais mērķis ir aizsniegt apkārtējo sabiedrību?

Kā pozitīvu jaunieši uztvēra tādu sabatskolas praksi, kad sabatskolas

vadītājs pievērs uzmanību draudzes viesiem – runā skaidri un saprotami, ar vienkāršiem piemēriem un vārdiem, lai draudzes viesi tematu saprot. Jaunieši uzsēva, ka ne tikai skolotājs, bet, kas svarīgi, arī sabatskolas dalībnieki spēj sniegt pozitīvus praktiskus piemērus draudzes viesiem, iedvesmojot un iedrošinot tos. Viņi uzskata, ka būtu pat labi, ja sabatskolas nodarbība tiktu pielāgota to vajadzībām, kuri maz saprot par Bibliu un Jēzu.

Jaunieši uzskata, ka draudzēm ir nepieciešama viesmīlības dāvanas attīstīšana un savas *sarunvalodas* pielāgošana draudzes viesiem. Draudzes viesiem ir nepieciešams parādīt līdzjūtību un iejūtību. Viņi saistīja misijas darbību sabatskolā ar sadraudzību un draudzīgumu savā starpā.

Jaunieši saprot, ka misijas darbības praktizēšana ir svarīga draudzes izaugsmei, tomēr viņi sabatskolas laikā nekad nav dzirdējuši personisku aicinājumu piedalīties jebkādā misijas

**Sabatskolas
dalībniekiem
jāuztver
vietējās draudzes
vīzija un misija
vietējā sabiedrībā,
jātiek apmācītiem
kalpošanai un
jāiedvesmo liecināt
līdzcilvēkiem.**

programmā. Līdz ar to var secināt, ka mūsu vietējās sabatskolās tikai daļēji tiek īstenots tas, kas aprakstīts Ģenerālkonferences izdotajā Sabatskolas rokasgrāmatā. Tajā ir rakstīts, ka sabatskolas dalībnieki uztver vietējās draudzes vīziju un misiju vietējā sabiedrībā, tiek apmācīti kalpošanai un iedvesmoti liecināt līdzcilvēkiem. Jaunieši savos novērojumus neko no rokasgrāmatā aprakstītā par misijas darbību sabatskolā pieminējuši netika.

**Sabatskolu
vadītāji
maz aptver
sabatskolas mērķi:
mantot dvēseles
Kristum.**

Viņi arī neapstiprināja Sabatskolas rokasgrāmatas apgalvojumu, ka vietējās draudzes sabatskolas laikā izstrādā programmas, kurās draudzes locekļi tiek iesaistīti dvēseļu mantošanas aktivitātēs. Iespējams, ka Latvijā ir draudzes, kuras izmanto sabatskolas laiku, lai draudzes locekļus iesaistītu misijas darbībā apkārtējā sabiedrībā, tomēr pēc šīs aptaujas man rodas viedoklis, ka mūsu vietējo draudžu sabatskolas potenciāls netiek izmantots pilnā apjomā. Pat vairāk – sabatskolu vadītāji maz aptver sabatskolas mērķi: mantot dvēseles Kristum.

Nākamajā reizē apskatīsim, ko mūsu jaunieši domā par misijas ziņām sabatskolas laikā.

*Andris Pešelis, LDS Sabatskolas
nodaļas vadītājs*

JAUNIEŠU ANSAMBLĀ „SIRDS ČUKSTI” KALPOŠANA

Kopš 2018. gada vasaras jaunieši no dažādām SDA Rīgas draudzēm ir vienojušies kopā ansamblī, lai slavētu Dievu dziesmās, ar to kalpojot dažādās Latvijas draudzēs. Par līdz šim ansamblī piedzīvoto stāsta tā dalībnieki.

SENTIS GEIDE

Kad un kā radās ideja par ansamblā izveidi?

Dievs ir apbrīnojams, jo tieši pirms pusotra gada Viņa vadībā tika aizsākta šī brīnišķīgā kalpošana. Personīgi esmu daudz domājis par dāvanām, ko Dievs man ir devis, un viena no tām ir mūzikas kalpošana. Redzot draudzē dziedošus jauniešus, man bija vēlme izveidot draudzes jauniešu ansamblīti, kas varētu kalpot dievkalpojumos un iepriecināt draudzi. Sapratu, ja tas ir Dieva prāts, tad vēlos to darīt. Man ļoti sirdī iekrita Ebrejiem 2:12 rakstītais: “Es sludināšu Tavu Vārdu Saviem brāļiem, draudzes vidū Tev dziedāšu slavas dziesmas”. Lūdzu Dievu par šo ideju un uzrunāju jauniešus no 1. draudzes. Dievs brīnišķīgi vadīja, un jaunieši bija ļoti atsaucīgi, arī viņiem sirdī arī bija vēlme kalpot. Šobrīd

ansamblī esam jau 9 jaunieši no vairākām Rīgas draudzēm (1., 5. un 7. draudzes).

Elena Vaita grāmatā “Vēstis jaunatnei” raksta: “Kad cilvēciskās būtnes dzied ar izjūtu un izpratni, tad Debesu mūziķi uztver šo melodiju un pievienojas pateicības dziesmai.” Viena svarīga lieta, ko vēlējamies, ir, lai ikviena dziesma, kuru dziedam, iziet caur mūsu katra sirdi, lai dziesmas, ko dziedam paceļ mūs pašus un iedvesmo tuvoties Radītājam.

MIKS MOŽEIKO

Kāds ir ansamblā mērķis? Kā līdz šim tas ticis īstenots?

Kopumā ansamblā mērķis sevī ietver kalpošanu ar slavas dziesmām, kuras pagodina Dievu un sludina patieso Evaņģēliju. Šo kalpošanu vēlējamies izvērst, vairāk apciemojot tieši mazpilsētu un provinču draudzes, jo diemžēl ir izveidojusies situācija, ka nereti resursu trūkums neļauj īstenot bagātīgu muzikālo programmu, piemēram, dievkalpojuma laikā. Tāpēc mēs pieņemām uzaicinājumus un aptuveni reizi mēnesī devāmies ciemos pie kādas no draudzēm, lai Dievam būtu vēl vairāk iespēju

piepildīt gan kopīgi pavadīto laiku, gan arī klausītāju sirdis ar prieku un skanīgu, pacilājošu mūziku. Taču pēdējā tikšanās reizē ar ansamblā dalībniekiem sapratām, ka svarīgi ir likt akcentu uz evaņģelizāciju. Tas nozīmē, ka ansamblā mērķis šobrīd ietver arī sadarbības veidošanu ar draudzēm, kuras evaņģelizācijas ietvaros vēlas sniegt labo vēsti par Jēzu apkārtējai kopienai; mēs kā ansamblis līdz ar to varam iesaistīties šīs misijas īstenošanā. Dievs mūs ir ļoti svētījis ar realizētajiem plāniem un iespējām, kā rezultātā līdz šim esam viesojušies SDA Rīgas 1. un 7. draudzē, Slokas, Siguldas, Valmieras, Dobeles, Saldus, Ezeres un Liepājas draudzē, kā arī Salaspils un Lubānas evaņģēliski luteriskajās draudzēs, Barkavas Kalna skolā un Mūrmuižas kultūras namā.

LIENE ŽIGURE

Pastāsti par kalpošanu mazajās adventistu draudzēs!

Mēs dodamies uz mazajām draudzēm ar nolūku iepriecināt un stiprināt draudzes locekļus, kā arī pievērst Kristum to cilvēku sirdis, kas Viņu vēl nav iepazinuši. Ļoti īpaši bija evaņģelizācijas koncerti Saldus draudzē, kad arī draudzes locekļi iesaistījās evaņģelizācijā, ielūdzot savus draugus un paziņas. Nesen, kad sniedzām Reformācijas dienai veltītu koncertu, uz draudzi bija ieradušies apmēram 12 cilvēki, kas nebija draudzes locekļi, turklāt vietējā Saldus laikrakstā pēc tam bija ievietotas fotogrāfijas no koncerta un īss koncerta apraksts. Iniciatīva par raksta veidošanu bija nākusi no laikraksta redakcijas. Spilgti atceros arī to reizi, kad ciemojāmies Valmieras draudzē. Pirms dievkalpojuma konkrēti lūdzām, lai Dievs mudina ierasties tos cilvēkus,

kuriem ir īpaši nepieciešams todien dzirdēt slavas dziesmas, un vēlāk uzzinājam, ka uz draudzi bija atnācis kāds vīrietis, kurš nebija apmeklējis to jau 10 gadus. Šādi piedzīvojumi ļoti stiprina arī mūsu ticību! Ielūgumi doties uz citām mazajām draudzēm nerūk, un tas mums liecina, ka Dieva Gars ir uzrunājis cilvēku sirdis caur šīm dziesmām, par ko arī mēs īpaši lūdzam pirms katras slavēšanas reizes.

ELĪNA STRANCE

Pastāsti par kalpošanu nepadventistu draudzēs!

Tā ir liela priekštiesība nest gaismu un vesti par Jēzu, mūsu Glābēju, visiem, kam tā ir nepieciešama, arī citu konfesiju draudzēs. Pēdējā pusgada laikā mums ir izveidojusies sadarbība ar brīnišķīgu cilvēku vārdā Raimonds, kurš ir evaņģēliski luteriskās draudzes loceklis. Viņš mūs ir aicinājis un saorganizējis koncertus dažādās vietās – Salaspilī, Madonas novadā, Lubānā. Mūs vienmēr ir ļoti silti uzņēmusi katra draudze, uz kuru esam devušies. Dieva Gars caur mums ir runājis uz cilvēku sirdīm un aizkustinājis tās. Piemēram, koncertā, kas notika Barkavas Kalna skolā, pēc oficiālā koncerta noslēguma cilvēki bija tik uzrunāti, ka vēlējās turpinājumu, un mēs nodziedājām papildus vēl divas dziesmas. Tas arī mums pašiem bija īpašs notikums. Ticu, ka Dievs var uzrunāt cilvēku visdažādākos veidos, bet redzu, ka caur mūziku tas notiek ļoti īpaši – no Dieva sirds uz cilvēka sirdi.

DEIVIS CIRVELIS

Kāpēc dziedāšanu ansambli Tu uzskati par vērtīgu? Ko esi iemācījies, sapratis caur šo kalpošanu?

Katrs labs darbs, ko darām Dievam par godu, ir vērtīgs. Ikviens no mums ir aicināts kalpot Viņam ar tām spējām, talantiem, garīgām dāvanām, kuras Viņš Pats

mums ir devis. Tāpēc esmu pateicīgs Dievam par šo mazo, bet vērtīgo dāvanu – dzirdi, balsi, kuru varu likt lietā, lai cilvēki dzirdētu Evaņģēliju dziesmā.

Caur šo kalpošanu esmu vēlreiz pārliecinājies, ka Dievs ir žēlastības pilns, jo Viņš liek Istenoties darbam, pat tad, kad cilvēks ir nespējīgs, saslimis vai bijis nolaidīgs un nav pietiekami gatavojies. Viņam un ar Viņu viss ir iespējams, bet bez Viņa nekas nav iespējams, vai arī tam visam zūd jebkāda vērtība. Esmu priecīgs kalpot un dziedāt ar cilvēkiem, draugiem, kuri apzinās šo fundamentālo faktu, ka Dievs ir tas, kurš liek nodomiem izdoties.

ARTŪRS STRANCIS

Kā Tev šķiet, kas vieno ansambļa dalībniekus un satur tos kopā?

Mūs kopā satur vēlme kalpot Dievam, evaņģelizēt un iepriecināt caur muzikālo prizmu. Ja vārdi nespēj pārliecināt līdz galam, tad Dievs var darboties caur mūziku. Mūs vieno Dieva Vārda pētīšana. Pa nedēļu mājās lasām nodaļu no grāmatas "Laikmetu ilgas" un pirms mēģinājuma pārrunājam izlasīto, dalāmies pārdomās. Vieno arī lūgšanas pirms mēģinājumiem un kopīgie pasākumi.

AMANDA MARIJA SPROĢE

Kādi ir ansambļa nākotnes plāni?

Šobrīd esam paņēmuši pārtraukumu, lai jauno sezonu varētu uzsākt pilni enerģijas un ar jaunām dziesmām, kuras tiek tulkotas uz latviešu valodu. Aizvadītā gada laikā esam sadraudzējušies ar vairākām Latvijas draudzēm un jau ieplānojam dažās no tām atgriezties vēlreiz. Ir arī vairākas draudzes, kuras nespējām apmeklēt, tas pagaidām atlikts uz nākošo sezonu. Kalendāros esam jau atzīmējuši vairākus pasākumus, kuros piedalīsimies. Esam arī ieplānojuši nedēļas nogali sadraudzībai savā starpā, jo draudzība ir ļoti svarīga, lai spētu kopīgi kalpot. Pagaidām 2020. gads izskatās pilns jauniem piedzīvojumiem, izaicinājumiem un skaistiem mirkļiem. Bet, neskatoties uz visiem plāniem un grafikiem, mēs saprotam, ka darbojamies Dieva darbā, kurā nemitīgi notiek kas neplānots un ir jāspēj sadzirdēt, kurp Dievs mūs ved. Tāpēc esam nemitīgās lūgšanās par "Sirds čukstiem", lai darbs, ko darām, būtu Dievam par godu un cilvēkiem par svētību. Esam gatavi it visam, ko Dievs mums sagatavojis. Ansambļa nākotnes plāni ir Dieva rokās.

Sagatavoja Ance Zelča

DIEVS pilda apsolījumus

Krā: Krū, tūlīt nāc šurp uz manu istabu! Paskaties, ko tu esi izdarījis! Pareizāk sakot – neesi izdarījis!

Krū: Kas tad nu atkal noticis?

Krā: Krū, tu apsolīji aplaistīt manas puķītes, kamēr es brīvlaikā būšu laukos, bet tu neesi turējis solījumu, un nu tās visas ir novītušas! Pilnīgi beigtas! Vai tiešām ir tik grūti turēt solījumus?!

Krū: Es pavisam aizmirsu par tavām puķēm. Nu, labi, es tev nopirķšu citas puķes.

Krā: Man nevajag citas! Es mīlēju šīs! Tās man uzdāvināja draugi dzimšanas dienā. Nabaga alpu vijolītes! Visas nu ir pagalam! Vēl tikko tās ziedēja skaistiem, sarkaniem ziedīņiem kā mirdzošs prieks uz manas palodzes! Krū!!!

Krū: Varbūt tās vēl var atdzīvināt? Vajag tikai kārtīgi saliet.

Krā: Nekas tur vairs nevar līdzēt! Ja tu, Krū, būtu bijis uzticams, tā nebūtu noticis! Tagad es esmu ļoti bēdīga.

Tētiņš: Krū, tikko parkā satiku tavu draugu – vārnēnu Fredi. Viņš jau stundu tevi gaidot, un ir galīgi pārsalis. Tu esot solījis ar viņu kopā doties uz mežu.

Krū: Ak, jā, mēs sarunājām gan, bet es pārdomāju. Tik aukstā laikā es negribu nekur doties.

Krā: Bet tu taču Fredim solīji! Viņš tagad nosalis, nabadziņš, jo tu neturi solījumus! Tev, Krū, nevar uzticēties.

Tētiņš: Krū, tā nevar darīt – solīt un solījumus nepildīt! Drīz tev neviens vairs nevarēs uzticēties.

Krū: Es nemaz nepadomāju, ka tas ir tik slikti. Domāju, tās tādas sīkas lietiņas vien ir! Bet vispār lielās lietās man var gan uzticēties!

Tētiņš: Bībelē ir rakstīts, ka tas, kurš mazās lietās ir neuzticams, tas

arī lielās lietās tāds ir!

Krā: Krū, dzirdi, kāds zvana pie durvīm. Droši vien Fredis atnācis, nevarēdams tevi sagaidīt!

Mamma: Nāc, Fredi, iekšā. Krū, tavs draugs atnācis!

Fredis: Krū, tu solīji tikties ar mani parkā ja pirms krietas stundas! Es esmu pārsalis, tevi gaidot! Kāpēc nepildi solījumus?

Krū: Fredi, man negribējās tik aukstā laikā nekur doties. Lūdzu, piedod, ka liku tev gaidīt. Esmu trakoti vainīgs! Māsai puķes arī nobeigušas manis dēļ! Izrādās, esmu pilnīgi neuzticams. Ja vien jūs varētu man piedot...

Tētiņš: Tev, Krū, jāmacās pildīt dotos solījumus.

Krū: Tas ir ļoti grūti! Kurš gan to var? Arī cilvēki viens otru māna, piekrāpj un sāpina. Ar to ir pilna pasaule!

Krā: Tas nav nekāds attaisnojums! Jācenšas būt uzticamam un godīgam.

Krū: Tāds nav neviens un nevar būt!

Tētiņš: Tāds ir DIEVS. VIŅŠ piepilda pilnīgi visu, ko ir solījis. Bībelē ir ļoti daudz DIEVA apsolījumu. Tiem visiem var pilnīgi uzticēties, jo DIEVS nekad nepiemāna un nesāpina. VIŅŠ pilda visus Savus solījumus.

Mamma: DIEVAM tu vienmēr vari uzticēties. Viņš nekad tevi nepievils, nepiemānīs, nenodarīs pāri. Bībelē par to visu ir teikts. **Dievs to, ko Viņš apsolījis, spēj arī darīt. Rom.4:21**

Krā: Tā ir pilnīga taisnība. DIEVS pilda solījumus. Reiz, kad nevarēju tikt galā ar matemātikas uzdevumiem, es lūdzu pēc gudrības, kuru DIEVS ir apsolījis Bībelē, Jēkaba vēstulē: **“Bet, ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un**

nepārmezdams, un viņam taps

dots.” Jau pēc brītiņa DIEVS man atbildēja, dāvāja gudrību, saprašanu un es pavisam viegli atrisināju visus uzdevumus.

Krū: Es arī gribētu, lai piepildītos DIEVA apsolījumi manā dzīvē!

Fredis: Es arī to gribētu!

Tētiņš: Tikai, kā lai dzīvē piepildās Dieva apsolījumi, ja tu tos nezini?

Krū: Man ir ļoti laba idejiņa! Tiešām, vajadzētu uzzināt, kādi ir DIEVA apsolījumi, ko VIŅŠ Savā Vārdā ir apsolījis! Tas būtu milzīgi vērtīgs ieguvums!

Krā: Jā, vesela bagātība!

Fredis: Mēs šos dārgumus – DIEVA apsolījumus kopīgi varētu sameklēt Bībelē!

Mamma: Tikai atcerieties, šo DIEVA apsolījumu ir ļoti daudz.

Krū: Tas nekas! Mums ir vesels gads laika tos kopā ar bērniem meklēt un atrast.

Krā: Un mācīties būt pašiem vienmēr uzticamiem!

Krū: Jā, man tas noteikti jāiemācās!

Mamma: Bet nu, mīlie, nāciet dzert tēju ar cepumiņiem, lai Fredis var sasildīties! Tavas puķītes, Krā, kārtīgi aplēju un ceru, ka tās tomēr atzīrīs. Kamēr saknīte dzīva, dzīvība un ziedēšana ir iespējama.

Krū: Paldies, mammucīt! Kamēr sirdsapziņa dzīva, katrs var laboties! Es pacentīšos turpmāk pildīt savus solījumus un vairs nevienu nesārūgtināt!

Tētiņš: Bet tu, mīlais draugs, kas lasi, atceries vienmēr – Tu esi Dieva bērns, un DIEVS ir tavā pusē! Aiz tevis stāv stiprs, liels un varens Dievs, kurš pilda apsolījumus un ir pilnīgi uzticams!

Konkursa janvāra tēma

APSOLĪJUMI PAR JĒZUS PIEDZIMŠANU

Šajā gadā bērni ir aicināti piedalīties jaunā konkursā. Kopā ar vecākiem vai skolotājiem jāsameklē Bībelē apsolījumi. Janvārī – apsolījumi par Jēzus piedzimšanu. Izlasi uzmanīgi konkursa plakātiņu ©. Atsūti savu darbiņu uz e-pastu maritel@inbox.lv. Ja tie ir zīmējumi, tad noteikti nogādā Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Nenokavē to izdarīt līdz **22. janvārim**.

Katru mēnesi tiks aicināts meklēt apsolījumus un veidot uzdevumus par citu tēmu. Atceries, ka viens apsolījums jau tev ir:

“Es Esmu ar tevi,
lai tev palīdzētu..”

Jeremijas 30:11

Ierosmei daži apsolījumi par **Jēzus piedzimšanu**:
Jesajas 7:14, Jesajas 9:5, Mihas 5:1, Lūkas 1:30-33, Lūkas 2:10-12.

JAUNS KONKURSS

APSOLĪJUMU dārgumu lādīte

- Meklē un atrodi Dieva apsolījumus Bībelē!
- Uzzīmē!
- Izveido uzdevumu vai spēli!
- Iemācies no galvas!
- Uzraksti liecību stāstiņu vai dzejoli!

Sūti darbiņus katru mēnesi līdz 22.datumiņam
uz e pastu maritel@inbox.lv.

Katru mēnesi saņemsi īpašu balviņu!

Info mob. 298 699 79

Aicinām
Tevi
 piedalīties lekciju ciklā
 "WhatsApp
 evaņģelizācija"!

Rīgā, Baznīcas ielā 12A
7. februārī 18.30
8. februārī 11.15 un 15.00
9. februārī 11.00.

Vieslektors Nevils Nevelings

(Neville Neveling, SDA Ģenerālkonference)

Pieteikšanās līdz 2020. gada 26. janvārim pa mob. tālr. 2573932